

HALKIN KURTULUŞU yolunda

23 Ocak 1978

GENÇLİK

22

350 kuruş

Gençlik hareketinin temelini işçi ve köylü gençliğin teşkil etmesi gerektiğini unutmayınız. Bu sizin dayanacağınız geniş kitlelerdir.

Faşist diktatörlüğün saldırı ve cinayetleri durmalıdır!

Gençliğe öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği

MİT, Kontr-Gerilla, MHP ve Ülkü Ocakları kapatılmalıdır

Bursa halk gençliğinin mücadelesi faşist diktatörlüğün baskı ve terörünü yerle bir edecektir

İşçi, köylü, öğrenci tüm emekçi gençliğin bağımsızlık ve demokrasi mücadelesinin örgütü olan Bursa-YDGD, kurulduğundan bu yana faşist diktatörlüğün resmi ve sivil çetelerinin yoğun saldırısına rağmen belirlediği temel hedefler doğrultusunda mücadelesini sürdürmektedir.

Derneğimizin kuruluşunu izleyen günlerde Bursa halk gençliğini, tüm öğrenim ve üretim birimlerinde örgütlemeye yönelik giriştiği çabalar, hakim sınıfları tedirgin etti. Çok geniş bir işçi potansiyeline sahip, sınıflararası çelişkinin hızla derinleştiği, halkın büyük kesiminin giderek yoksullaştığı, Bursa'nın , kendi sömürülerinin "sonsuzca sürdüğü", dikensiz bir gül bahçesi olarak kalmasını isteyen hakim sınıflar, faşist diktatörlüğün MİT, polis teşkilatı, kontr-gerilla gibi bütün işkence ve zulüm örgütlerini harekete geçirerek, halkın en ufak bir örgütlenme girişimine bile azgınca saldırmaktadır. Resmi faşistler, başta Yönetim Kurulu olmak üzere onlarca üyemizi, defalarca gözaltına almışlar, dayak atmışlar, işkence yapmışlar ve üyelerimize ajanlık teklif etmek gibi,bütün faşist yöntemleri denemişlerdir.

Faşistler kentimizi tam da "sıkıyönetim kuralları" doğrultusunda yönetmek istemektedirler. Derneğimiz üyelerinin sokakta dolaşmasından bile korkan işkenceciler, üyelerimizin üzerlerini aramak, gazetelerine, kitaplarına, mektuplarına elkoymak gibi, karşı-devrimci terör estirmektedirler.

Öğrenci gençliğin mücadelesinin yükseldiği ve bir avuç faşistin her geçen gün tecrit olduğu Sosyal Bilimler Fakültesi tam bir polis denetimi altındadır. Okulda kurulan karakol, dekanlığı kuklalaştırmış ve öğrencileri bir toplama kampı terörüyle baskı altında tutmaya çalışmaktadır. En azılı ve tamamen devrimcilere karşı şartlandırılmış faşist polislerden oluşan karakol, sivil faşistlerin dövülmesini bahane ederek öğrencilere toplu olarak saldırmakta ve onlarcasını gözaltına alarak işkence ve zulüm yuvalarına götürmektedir.

Bursa halk gençliğinin, anti-faşist, anti-emperyalist mücadelesinin önderi olan derneğimize faşistler gece yarısı iki kez saldırıda bulunmuşlar ve dernek odalarının kapılarını kırarak, eşyaları tahrip etmişler, duvarlardaki posterleri yırtarak, dernek defterlerini götürmüşlerdir.

Derneğimize, yönetim kuruluna ve üyelerimize yönelen alçakça saldırıları bütün nefretimizle protesto ediyoruz.

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK !
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ !

BURSA-YDGD YÖNETİM KURULU

Faşist şebekeler Afyon'da saldırılarını yoğunlaştırdılar

Afyon'da yoğunlaşan faşist saldırılara 10 Ocak günü yenileri eklendi.

Afyon Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği'ne öğle saatlerinde üst üste iki saldırı yaptılar.

Saldırıları kararlı bir şekilde püskürten devrimciler örnek bir mücadele verdiler.

Saat 12'den sonra Afyon Eğitim Enstitüsünden toplu halde gelen faşistler dernek önünde iki arkadaşımıza saldırarak, derneği taşa tutmuşlardır. Dernekte az sayıda devrimcinin olmasından yararlanmak istemişlerse de, bu devrimciler 300'ün üstündeki it sürüsünü dağıtmışlardır.

Saldırı haberini alan çeşitli işyerlerinde çalışan devrimciler kısa zaman içerisinde dernekte toplanmışlardır. Aradan bir saat geçmeden faşist milisler yeni güçler toplayarak yeniden saldırıya geçmişlerdir. İkinci saldırıyı da püskürten devrimciler yine faşistleri dağıttıkları gibi hakettikleri cevabı , gerektiği şekilde vermişlerdir.

Tüm güçlerini toparladıkları halde, devrimciler karşısında tutunamayan faşistler bu yenilgiyi hazmedemeyince Halkevine saldırmışlardır. Halkevinden bir devrimciyi yaralayan faşistler daha sonra TÖB-DER'in yakınında toplanarak karşı-devrimci sloganlar atmaya başlamışlardır. Afyon-YDGD'den toplu halde TÖB-DER'e gelen devrimciler, TÖB-DER önünde "Faşizme Ölüm Halka Hürriyet" sloganıyla faşistlerin saldırısını önlemişlerdir. Halkevinden gelen devrimciler de anti-faşist birlik anlayışıyla bize katılmışlardır.

Ayrıca derneğimizi basan polisler, arama yapmışlar ve devrimcilerden köşe bucak kaçan saldırgan faşistlerden, sopa yiyenleri getirip, onların seçmesiyle devrimcilerden 9 kişiyi emniyete götürmüşlerdir. Faşist diktatörlüğün polisleri her zaman olduğu gibi saldırgan faşistleri koruyarak kitleler önünde yüzlerini biraz daha açığa çıkarmışlardır.

KAHROLSUN FAŞİZM ,
VE SOSYAL-FAŞİZM !
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ !

AFYON'DAN DEVRİMCİLER

BAĞLARBAŞI CUMHURİYET LİSESİ ÖĞRENCİLERİ

Devrimci potansiyele sahip olan okulumuz, asla faşist kampı olmayacaktır!

Okulumuz 1975-76 öğretim yılında lise oldu. Bu yıllarda okulumuzdan anti-faşist mücadele zayıftı. Ancak gençliğin giderek yükselen mücadelesi, okulumuzdaki anti-faşist kitleyi de etkiledi. Bu etkilenme ve diğer etkenlerden dolayı yükselen mücadele örgütsüz ve oldukça dağınıktı. Özellikle bu kendisini 1976-77 öğretim yılında açık bir şekilde gösteriyordu. Ama bizler siyasi olarak geri olusumuzdan dolayı da, bu mücadeleyi yönlendiremiyorduk. Bu yüzden, Üsküdar Ülkü Ocakları'nın okul kitlesine yönelik saldırılarına karşı etkin bir mücadele veremedik. Saldırılara karşı etkin bir mücadelenin verilmeyişi, birtakım bilinçsiz unsurların yılgınlığa ve güvensizliğe düşmesine yol açıyordu. Hatta faşistler tehditlerle bazı bilinçsiz unsurları saflarına çektiler. Bütün bu olumsuzlukla ra rağmen, olumlu bir gelişme de vardı. Okul kitlesi günden güne daha da toparlanıyordu. Örneğin 40-50 kişiyle seminer yapabiliyorduk.

1977-78 öğretim yılına başlarken, Üsküdar Lisesi ve Haydarpaşa Lisesi ' nde barınamayan bazı faşistlerin okulumuza geldiklerini öğrendik. Amaçları, Üsküdar ile Ümraniye arasında önemli bir konuma sahip olan okulumuzu ellerine geçirmekti. Burada, çevre liselerden öğrenci almak yönetmenlikçe yasaktır.Bunu müdüre söylediğimiz zaman "onlar Milli E*iti Bakanlığı'ndan,Üsküdar AP İlçe Başkanlığından kağıt getirdiler. Benim elimde hiç bir yetki yok" diyor. Bunun karşısında kitleye dayanarak mücadele etme görevi daha da acillik kazanıyordu.

Faşistler okulun ilk günlerinden itibaren kitleye sataşmaya ve tehditler savurmaya başladılar. Amaçları birçok okul gibi Bağlarbaşı Cumhuriyet Lisesi'ni de faşist kampı haline getirmekti. Hatta bu konuda şunları açıkça söylüyorlardı: "Eğer Cumhuriyet Lisesi'ni bu sene de ele geçiremezsek, ülkücü gençliğin şerefine sürülmüş en büyük leke olur." Bizler baştan beri, olumsuz örneklerden de dersler çıkararak mücadeleyi örgütlemeye çalıştık. Kitle ile bağlarımızın güçlenmesi, okul kitlesine güven veriyordu.

Okul içerisinde faşistlere, sataşma ve tehdit şeklinde bile taviz verilmiyordu. Bunu, başta devrimci öğrenciler olmak üzere,anti-faşist okul kitlesi vermiyordu. Son olarak okulda olan bir olayda faşistlere gerekli ders verildi. Hele okulumuzdaki 4-5 kız arkadaşın bir faşisti aralarına alması ve gereken dersi vermeleri okul kitlesinin oldukça dikkatini çekiyordu. Bu mücadelede kız arkadaşlar da yerini almaktadır. Olaydan sonra sloganlar atarak toplandık. Bir arkadaş mücadele etmemizin niçin gerekli olduğunu kısaca açıkladı.

Bu arada okul müdürü de bazı devrimci arkadaşlarımızın adlarını, okula gelen Ekip Amiri'ne verdi. Bu arkadaşlarımız karakol ve şubelerde aileleriyle birlikte 2 gün tutuldular.

Şimdi okuldaki bir avuç faşist sinmiş durumda. Onların fırsat kollamak için sinmiş olduklarını biliyoruz. Ama onlar şunu açıkça görmektedirler: Bağlarbaşı Cumhuriyet Lisesi yüksek bir devrimci potansiyele sahiptir, hiç bir zaman faşistlerin kampı olamaz.

YAŞASIN DEMOKRATİK LİSE KAVGAMIZ !
KAHROLSUN GERİCİ,FAŞİST EĞİTİM !

Samsun'da «Kurtuluş» un saldırganlığı ve komploculuğu

Bizler, Samsun'da Halkın Kurtuluşu saflarında yeralan devrimciler olarak sağlığında Nurettin yoldaşa, ölümünden sonra siyaseti ve yoldaşlarına, Karadeniz Dev-Genç'in (KSD) yönettiği, devrimciliğe yakışmayan saldırılarını gazetemiz vasıtasıyla teşhir etmek istiyoruz.

Siyasi olarak hiç bir zaman mahkum edemedikleri Halkın Kurtuluşu siyasetine ve onun proleter devrimci siyasetini savunan devrimcilere karşı sosyal-faşistlerle aynı tavırla saldıran "Kurtuluş" oportünistleri, önceleri Nurettin yoldaşı ve diğer TÖB-DER'den ve diğer dernekler den atmak istiyorlardı ve bazen de her türlü kaba kuvvet kullanarak atıyorlardı. Bugün de kendi tekkeleri olan Karadeniz Dev-Genç ve diğer derneklerde üyelik ilkesi olarak getirdikleri "anti-maocu olmak" ilkesiyle proleter devrimcileri atma yoluna gidiyorlar.

Karadeniz Dev-Genç ' in saldırılarının temelinde, ahbap-çavuş ilişkileri ile kurulmuş "Kurtuluş" siyasi çizgisinin tabanındaki ayrılma, çatlama ve tabanın oportünist tekke şeflerine yönelttiği gerçekleri görme çabasının yoğunluk kazanması yatmaktadır. Ayrıca tekke şeflerini mahkum eden, Samsun'da tüm anti-faşist kitlenin sempatisini kazanan proleter devrimcilere yöneltilen tehditler, yalanlar, küfürler ve baskılar, onların nasıl da aciz kaldıklarını gösteriyor.

Samsun'da Cedit Mahallesinde kurulmak istenen Cedit Devrimci Kültür Derneği için tutulan yeri,bin bir türlü burjuva oyunları ile ele geçirmeleri ve kendi tekkelerini açmaları onların yeni bir komplocu tavırlarını ortaya koydu. Önce derneğin kurulmasını önlemek için tekke şefleri çeşitli provakasyonlara giriştiler. Daha sonra ise dernek için tutulan yerin sahibini çeşitli demagojilerle, burjuva oyunlarıyla kandırarak,dernek yerini kendileri için aldılar.

Kdz. Dev-Genç'in devrimcilik adına yaptıkları bu utanç verici olay ve daha önceki tavırları, bile onları teşhir etmeye yeter.

Mahallelere, liselere ve diğer okullara yönelen saldırıları bizler anti-faşist mücadele ile püskürtürken, biz ve "Devrimci Yol"dan arkadaşlar ortak tavır koymaktayız. İşte bu durumda "Kurtuluş"un tekke şefleri saldırılarını bizimle birlikte "Devrimci Yol"dan arkadaşlara da yöneltmektedirler. "Devrimci Yol"dan arkadaşlara "maocularla işbirliği yapmayın sizinle beraberiz" diyerek onları yanlarına çekmeye ve basit de olsa, Halkın Kurtuluşu ile "Devrimci Yol" arasındaki eylem birliğini engellemeye çalışıyorlar. Ama aldıkları "hayır"cevabı karşısında "Devrimci Yol"dan bazı arkadaşlara tavır alacaklarını belirtiyorlar.

SAMSUNLU
PROLETER DEVRİMCİLER

Yeni hükümetin iddiaları ve proleter devrimci gençliğin görevleri

Faşist saldırı ve cinayetler bütün şiddetiyle devam etmektedir. Ecevit hükümeti kurulduktan sonra da saldırı ve cinayetlerin günlük bilançosunda bir değişiklik olmadı. Yine peşpeşe devrimciler yurt severler katledilmekte, yine makinalarla kitlelerin toplu bulundukları yerler taranmakta, yine şurası veya burası bombalanmaktadır.

Yeni hükümet kurulduğu sıralarda öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği sağlayacağına dair büyük laflar etti. Hala da etmektedir. Ecevit son 20 ocak cuma günkü konuşmasında saldırı ve cinayetlerin kökünü kurutacağını öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği sağlayacağına dair bütün iddialarını tekrarladı. Fakat bütün bu iddiaların geniş gençlik kitlelerini avutmak ve onları mücadeleden alıkoyarak oyalamaya çalışmaktan öteye bir anlamı yoktur.

Bugün geniş halk ve gençlik kitleleri mücadeleye devam etmekte, devrimci mücadele her geçen gün daha da yükselip yaygınlaşmaktadır. Yükselen yaygınlaşan bu mücadele komprador burjuvazi ve toprak ağalarını rahatsız etmektedir. Bundan dolayıdır ki onlar halkın ve gençliğin mücadelesine azgınca saldırmakta, bu mücadeleyi bastırmanın her yolunu denemektedirler. Her türlü faşist saldırı ve cinayetleri de bunun için düzenlemektedirler. Gençliğe saldıran komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğüdür. Onun karanlık kurumları, saldırgan örgütleridir.MİT,Kontr-gerilla, MHP, Ülkü Ocakları ve diğerleridir. Proleter devrimci hareket bu gerçeği sürekli vurgulamıştır. Kitlelere daima siyasi gerçekleri onların nedenlerini ve kaynaklarını doğru bir şekilde göstermiştir.

Faşist saldırı ve cinayetler hükümet değişikliği ile duramaz. Öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği hükümet değişikliği ile kazanılamaz. Faşist saldırı ve cinayetleri durdurmanın, öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğini kazanmanın tek yolu faşist diktatörlüğe karşı aktif kitle mücadelesinden, faşist diktatörlüğü altetmek mücadelesinden geçmektedir.

Bugün hayat bu gerçekleri doğrulamaktadır ve her geçen gün kesin olarak daha da doğrulayacaktır.

Bugün hükümet reformist bir hükümettir.. Üstelik içinde faşistlerin de yer aldığı bir hükümettir. Bu hükümetin kesin eğilimi faşist diktatörlükle uzlaşmaktır. Ecevit emekçi halkın yükselen mücadelesi sonucu faşist MC'nin tecrit olup kendi içinde çözülüp ve çökmesini "ülkemizdeki demokrasinin" sağlamlığına yormaktadır. Yani Ecevit,faşist devleti kitlelere "sağlıklı ve sağlam demokrasi" diye yutturmaya çalışmaktadır. Faşist devleti,"sağlıklı demokrasi" diye lanse edip kitlelerin bilincini çarpıtan hedeflerini şaşırtan bir hükümetin laftaki iddiası ne olursa olsun faşist cinayetleri ve saldırıları durduramıyacağı, öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğini sağlayamayacı açıktır. Bu hükümet MİT, Kontr- gerilla vb. gibi faşist kurumların lafını hiç etmemektedir. Halbuki faşist saldırı ve cinayetleri asıl tezgahlayanların MHP ve Ülkü Ocaklarının yanı sıra bunlar olduğu bugün artık herkesce bilinmektedir.CHP hükümetinin faşist saldırı ve cinayet mihrakı olarak gördüğü sadece Ülkü Ocaklarıdır. Bunu ise açıkca belirtmekten sürekli kaçınmakta ve sadece üstü kapalı bazı kuru tehdit ler savurmakla yetinmektedir.

Reformist bir hükümetin iş başında olduğu şu dönemde proleter devrimcilere daha büyük görevler düşmektedir. Çünkü yeni hükümet gençliğin en acil talebi olan öğremi özgürlüğü ve can güvenliğini sağlayamayacağı, faşist saldırı ve cinayetleri durduramayacağı gibi yaydığı hayallerle gençlik yığınlarını olumsuz bir yönde etkileyecektir. Onları mücadeleden alıkoymaya çalışacaktır. Zaten yeni hükümet bu yönüyle hakim sınıfların gerçek bir umududur.

Bugün faşist diktatörlüğe karşı mücadeleyi, reformist hayallere karşı mücadeleyle birleştirmek gereklidir. Gençlik kitlelerine öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğini kazanmanın biricik yolunun faşist diktatörlüğe karşı aktif mücadeleden geçtiğini her yolla ve sürekli olarak açıklamak gereklidir. Onlara faşist saldırı ve cinayetlerin arkasında, MHP ve Ülkü Ocaklarının yanı sıra, üstelik onlardan öte MİT, Kontr- gerilla ve faşist diktatörlüğün diğer kurumlarının olduğu açıklanmalıdır.

Gençlik kitlelerine gerçekleri, açıklarken sekter ve keskin değil,ikna edici ve kavratıcı olmak gerekir. Mücadele eden geniş gençlik kitlelerinin önemli bir kesiminin CHP hükümetini umut olarak gördüğü bir gerçektir.Kitlelerin kafasındaki boş umutlar, reformist hayaller keskin laflarla değil, ekonomik ve siyasi gerçeklerin tane tane izah edilmesiyle giderilebilir.

Reformist hükümetin gençlik kitlelerinin gözünde bir umut olması uzun süre devam edemez.Çünkü ekonomik ve siyasi buhran sürekli derinleşmektedir. Buhranın derinleştiği şartlarda reformist hükümetin bütün iddiaları iflas edecektir. Hükümet vaatlerini gerçekleştiremeyecektir. Bu objektif bilimsel bir gerçektir. Hükümetin, kitlelerin gözünde bir umut olması kısa dönemlidir. Fakat bu kısa dönemi hiç küçümsememek,"nasıl olsa bu hükümetin bir şey yapamayacağı kısa zamanda açığa çıkar" gibi yanlış ve işi oluruna bırakan kendiliğindenci bir düşünceye düşmemek gerekir. Tersine proleter devrimci gençlik hareketi reformizme karşı ideolojik mücadeleyi her zamankinden daha çok yoğunlaştırmalı ve faşist diktatörlüğe karşı en geniş gençlik yığınlarını harekete geçirme mücadelesine daha çok sarılmalıdır.

Yaşadığımız şu günler de sorumluluklarımız daha büyüktür. Bir tarafta faşist diktatörlük gençlik kitlelerine azgınca, vahşice saldırmakta, onlar üzerindeki sömürü ve zülmü daha da yoğunlaştırmakta, diğer tarafta kitleler üzerinde küçümsenmiyecek bir etkisi olan yeni hükümet boş umutlar,reformist hayaller yaymaktadır.

Hem gençlik kitlelerini faşist diktatörlüğe karşı savunarak, bunun içinde onları mümkün olduğunca çok aktif mücadelenin içine çekerek, hem de boş umutlara,reformist hayallere karşı mücadeleyi yükselterek proleter devrimci sorumluluğumuzun gereklerini yerine getirelim. Bu mücadeleye sekte vuran, onu saptıran her türlü revizyonist ve oportünist mihraka karşı mücadele edelim. Gençlik kitleleri içinde proleter devrimci siyasetimizi yaygınlaştırarak, onlara sürekli olarak devrim hedefini gösterelim.

HALKIN KURTULUŞU yolunda GENÇLİK

LİSELİ GENÇLİKTEN HABERLER

İZMİT

AKŞAM LİSESİ

Bizler, İzmit Akşam Lisesi'nde okuyan bir grup Halkın Kurtuluşu sempatizanıyız. Bugün faşist diktatörlük öğrenci gençliğin mücadelesini bastırmaya çalışıyor. Bunu yaparken de öğrenci gençliğin örgütsüz ve bilinçsiz olmasından da yararlanmaktadır. Okulumuzda uyguladıkları baskı yöntemlerinden bazıları şunlardır. 1-Devrimci, demokrat öğretmenlerin işlerine son verilmesi veya sürgün edilmeleri ve yerine faşistlerin getirilmesi. 2- Ders yapılırken, müdür ve idareciler istedikleri öğrencileri sıkı bir şekilde aramaları. 3- Çeşitli tehditlerle öğrencileri sindirmek istemeleridir.

Öğrenci kayıtlarını silmekle, öğretmenleri sürgün etmekle mücadelemizi durduramazlar.

GİRESUN

ŞEBİNKARAHİSAR LİSESİ

Azılı faşist Hüseyin Yücel Şebinkarahisar ve çevresindeki ilçelerde faşist komandoları örgütlemektedir. Lise müdürlüğüne çöreklenen faşist Aydın Buğdayoğlu,bu zatı tarih öğretmenliğine getirmekle, faşist diktatörlüğe olan minnet borcunun bir kısmını ödemiş oldu. Ayrıca,dışardan liseye gelen bazı faşistler de,faşist ideolojiyi yaymaya çalışmaktadırlar.Onlar liseyi, faşist kadroların yetiştiği bir okul haline getirmek istiyorlar. Ama Şebinkarahisar Lisesinde okuyan yoksul halk çocukları,onların bu oyunlarını bozacaklardır.

ÇANKAYA

AKŞAM TİCARET LİSESİ

Okulumuz 1977-1978 öğretim yılında Anıttepe Cumhuriyet Akşam Ticaret Lisesinden ayrılarak 1300 öğrenci ve 18 öğretmen ile Çankaya Akşam Ticaret Lisesi olarak öğrenime başladı. Bu bölünme ve yer değiştirmenin öğrenimi aksatacağı bilindiği halde bu yapıldı.

Sözde yeni açılan okul olmasına rağmen ne bir ödenek yapılmış ne de her hangi bir ihtiyacı karşılanmıştır. Bütün bunlara rağmen idarecilerin,öğretmenlerin, öğrencilerin ortak çalışması sonucu normal öğrenime devam edilmiştir. Okul böylesine olanaksızlıklar içindeyken, okul Müdür Başyardımcısı Erdal Çetinkaya ve öğretmen K. Sefa Genç sürgün edildiler.

Biz öğretmenler olarak, yönetici ve öğretmenlerin sürgün edilmesini şiddetle protesto ediyoruz. Okul öğrencileri de öğretmenlerinin sürgün edilmesini 3 günlük boykotla protesto ettiler.

KIRIKKALE

TİCARET LİSESİ

İlçemizde MHP ve Ülkü Ocakları faşist komandolar yetiştirmektedirler. İlçede kendilerinden olmayan herkese saldırmaktadırlar. Devrimci ve demokrat kişileri takip ederek 20-30 kişilik gruplarla dövmektedirler. Geçen öğrenim yılında (1976-1977 döneminde) okulda Ülkü Ocaklarına para topluyorlardı. Vermeyenleri dövüyorlardı. Devrimci öğrencileri ise okula bırakmıyorlardı. Her tarafta terör estiriyorlardı, hatta derste bile devrimci, demokrat öğretmenleri tehdit ediyor ya da dövüyorlardı.

Bunu,bu öğrenim yılında da sürdürmek istediler. Ancak bizler toplanarak çevre halkının da yardımıyla okula girmeye başladık. Onlar toplu gidişimizden korkuyorlardı. Faşistler idarenin de yardımıyla 22 aralık günü bıçak ve sopalarla devrimcilere saldırdılar. Bir çok arkadaşı yaraladılar. Devrimciler yılgınlık göstermedi, direnerek faşistleri okuldan püskürttüler. Fakat polisler yine de yaralı arkadaşlarımızı gözaltına aldılar.

Saldırıları düzenleyen başlıca faşistler; Avukat Mahmut Uyar, Terzi Bahattin Kayalak, eski lise müdürü MHP belediye adayı Yalçın Özer'dir. Tüm saldırılara karşı sonuna kadar mücadele edeceğiz.

KARTAL LİSESİ

Bizler, Kartal Lisesinde mücadele eden Halkın Kurtuluşu sempatizanı öğrencileriz. Okulumuzun öğrencilerinin çoğunluğunu işçi çocukları oluşturmaktadır.

Okul müdürü ve idaresi faşisttir. Öğrencileri okuldan atabilmek için ellerinden gelen bütün gayretlerini sarfetmektedirler. Müdürün ve idarenin haksız tutumlarını teşhir eden arkadaşlar, idareye çağrılarak polisle tehdit edilmektedirler.Gene aynı müdür ve idare devrimci, demokrat öğretmenleri sürüp yerine gerici öğretmenleri almak için çalışmaktadırlar.

Okul müdürü Turhan Savaş,polis ile işbirliği yapmaktadır. Okula gelen polisler için ise "onlar öğrencilerin güvenliğini sağlamak için okula gelmektedirler." demektedir. Oysaki polisler, okul

Dev.Sa.11'de

Ortaöğrenim gençliği faşist diktatörlüğün

Sağlık kolejlerindeki emek sömürüsüne son

Geçtiğimiz günlerde Cebeci Kız Sağlık Koleji öğrencileri bir bildiri yayınladılar. Giriş kısmı hariç bildirinin tümünü yayınlıyoruz.

(...)

Hakim sınıflar halkın yükselen mücadelesini kanla bastırmaya çalışmaktadırlar. Ümraniye'de, ODTÜ'de,Yükseliş'te yapılan katliamlar bunun birer örneğidir. Okulumuz bütün bu olanlardan kopuk değildir. Okulumuzdaki sorunlarımız faşist diktatörlüğün birer yansımasıdır. Stajyerlik adı altında servislerde hemşirenin ve müstahdemin işleri bize yaptırılmaktadır, idarede yine bizler çalıştırılmakta yız,buna karşılık halen bize 20 yıl önce ödenen 20-30 lira verilmektedir. Bu da son zamanlarda verilmemeye başlanmıştır. Gerekçe olarak da bütçenin boş olduğu gösterilmektedir. Bu bahane ile yemekler de kötü çıkmaya başlamıştır. Defterler, bazı kitaplar, eşofman,mayo, spor ayakkabısı vs. gibi şeylerin bize aldırtılması okulu yatılı olma niteliğinden çıkarmaktadır. Yine hakim sınıflar kafamızı bulandırmak ve istediklerini bize yaptırmak için din dersi ve ahlak dersini koymuşlardır. Din dersi kanunen mecburi olmamasına rağmen bakanlıktaki hocalar vasıtası ile bizleri zorla derse sokmaya çalışmaktadırlar. Özellikle son zamanda gelen Ülkü Ocağına kayıtlı Çiğdem Ceylan,dersine girdiği sınıfları notla tehdit ederek hepsini din dersine sokmuştur. Bu hoca okuldaki faşist öğrencilerle işbirliğine gitmiştir ve okuldaki en ufak olayı hemen idareye ve karşı Site Yurduna bildirmektedir. İdare ise bütün bunlara karşı kayıtsız tavrını sürdürmektedir.

Arkadaşlar, bu sorunlar hepimizin sorunlarıdır ve hepimizin mücadelesini gerektirmektedir. Bu uğurda vereceğimiz mücadele hakim sınıflara karşı vereceğimiz mücadeleden ayrı değildir. Kurtuluşumuz ancak UDHD ve onu izleyen sosyalizmle olacaktır. Okulumuzda bulunan sözde "devrimci" sosyal-faşistlerin maskelerini düşürelim; onların gerçek yüzlerini sergileyelim. Faşizme karşı olan mücadelemiz sosyal-faşizmden ayrı değildir.

YAŞASIN SAĞLIK KOLEJLERİNDEKİ DEVRİMCİ MÜCADELEMİZ !

SAĞLIK KOLEJLERİNDEKİ EMEK SÖMÜRÜSÜNE SON !

BURSLAR VERİLSİN !

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ

HALKIN KURTULUŞU yolunda CEBECİ KIZ SAĞLIK ÖĞRENCİLERİ

HALİDE EDİP KIZ LİSESİ

Kararlı direnişimiz sonunda bir kısım haklarımızı kazandık

Bizler Ankara'da Yenimahalle Halide Edip Kız Lisesi'nde yatılı okuyan devrimci, demokrat öğrencileriz. Bugün ülkemizdeki tüm yatılı okullar üzerinde estirilen faşist terör okulumuzda da estirilmektedir. Buna somut örnek olarak; evci olarak çıkmamızın müdürce engellenmesi, evci olarak çıkmayan arkadaşların 8 ay boyunca (ki uzun tatiller hariç) pansiyon binasından çıkmaması gösterilebilinir. Bu yollarla okul kitlesini, okul duvarları arasına hapsetmeyi ve mücadeleden habersiz, sinmiş insanlar olarak bırakmak istiyorlardır.

Daha önce okulumuzda yatılı bölümde bulunan üç azılı faşist yatakhanede yangın çıkarmış ve 7-8 yatak yandıktan sonra yangın söndürülmüştü. Onların yangın çıkardıkları açıkça kanıtlandı. Disiplin kurulu (anti-faşist öğretmenlerde var) onların başka bir okula sürülmesine karar vermiş ve konu Yüksek Disiplin Kurulu'na intikal ettirilmişti. Gerek bazı öğretmenlerin gerekse müdürün kararsızlığı sonucu bu karar uygulanmadı. Halbuki onlar, yatılı okuyan tüm okul kitlesinin okuma olanağını yok etmek ve devrimci, demokrat öğrencilerin kaldığı bu pansiyonu kapatmak için yangın çıkarmışlardı. İşte okul idaresi bütün bunlara göz yumdu.

Bu kararın uygulanmaması ve üzerimizdeki baskıların giderek yoğunlaşması bardağı taşıran son damla oldu.

16 aralık cuma günüydü. Etüt olduğunu ve yatakhanelerden çıkmamızı söylediler. Hepimiz hafta sonlarında etüt yapılmasına karşı olduğumuz için, etüte inmemeye karar verdik. Sonra belletici öğretmenler,bazı arkadaşlarımızı döverek etüte indirmeye çalıştılar. Ve bizler ikinci kata indik. Yatılı bölüm idarecisinin gelerek inmemizi, yoksa bizim için durumun kötü olacağını söylemesi üzerine, önde bulunan bilinçsiz unsurların inmesi üzerine arkadaşların çoğunluğu indi. İnmeyenlerin sayısı az olduğundan dolayı inmenin mücadeleye daha yarar sağlayacağını düşünerek bizde indik. Bunun sonucunda; birkaç dakikada kararlaştırılan eylemin başarıya ulaşamayacağını, önce kitleleri eğitmenin gerekli olduğunu ve hatalarımızı tespit ederek düzeltmek gerektiğini kavradık. Önden inen arkadaşları da eleştirdik, onlarda eleştirilerimizi olumlu karşıladılar. Daha sonra toplanarak akşam yemeğine inmeye karar verdik. Baskılar karşısında nasıl tavır alacağımızı tartıştık. Etütten sonra bütün yatakhaneleri dolaşarak yemeğe inilmemesini, şayet inilirse de yemek yenilmemesinin propagandasını yaptık. Daha sonra zorla, hatta küçük yaştaki bazı arkadaşlar dövülerek yemeğe indirildik. Kimse yemek yemedi. Müdür korkusundan gelmedi. Okul başkanını (pansiyon başkanı) çağırarak bunun bir isyan olduğunu ve elebaşılarının mutlaka bulunacağını söylemiş. Bazı öğretmenler öğrencilerin moralini bozmaya çalıştılar. Yemek yemedik ve yatakhanelerimize çıktık. O akşam için aldığımız bisküviti eşit olarak arkadaşlara dağıttık. Ertesi gün 17 Aralık Cumartesi idi. Açlığa dayanamayan küçük arkadaşlara ekmek sağladık. Müdür okul aile birliğini çağırdı. Okul aile birliği yüzde milyon haklı olsak da toplu bir hareket olduğu için bunun suç olduğunu söylediler Ancak devrimci, demokrat velilerin idareye giderek haklı olduğumuzu,bizi açlığa mahkum etmeyeceklerini ve yanımızda yer alacaklarını,ayrıca gerekli yerlere baş vuracaklarını belirtmeleri üzerine,şartlarımızı kabul ettiler. Ancak bu konuda yazılı belge istedik. Pazartesi günü şartlarımızı yazılı olarak verdik. Bunların kabul edilmemesi halinde direnişe devam edeceğimizi bildirdik. İdareciler şartlarımızı kabul etmek zorunda kaldılar. Direniş sonunda aldığımız haklar:

a- Her hafta velisiz olarak evci çıkılacak.

Dev.Sa.11'de

saldırı ve uygulamalarını teşhir ediyor

Ankara'da proleter devrimci ortaöğrenimlilerin dağıttığı bildiri

Ortaöğrenim gençliğinin durumu, Lise-Der, DLB ve ortaöğrenimli gençlik yığınlarının önündeki görevler:

1971 öncesi dönemde halk gençliğinin yükselttiği anti-faşist, anti-emperyalist anti-feodal kavgada yiğitçe yerini alan ortaöğrenim gençliği 12 Mart yarı askeri faşist diktatörlüğü döneminde geçici duraklamadan sonra 1973'lerden itibaren mücadele bayrağını yeniden yükseltti. 1974-1975 yıllarında yurt sathında çeşitli adlarla ortaöğrenim gençliğinin mücadele birlikleri olmayı amaçlayan dernekler ortaya çıktı, yine aynı dönemde yüksek öğrenim gençliğide örgütleniyor ve A.Y.Ö.D, İ.Y.Ö.K.D.ve benzeri örgütlenmeler boy gösteriyordu.

Ancak bu dönemde kabaran, halkın, özel olarak da halk gençliğinin mücadelesi ağırlıkla kendiliğinden bir karekter taşıyor, devrimci hareketin subjektif durumu nedeniyle zaaflar tümden aşılamıyordu. Bu yüzden yaratılan örgütler doğru ideolojik ve siyasi temeller üzerinde değil, kendiliğinden mücadelenin ihtiyacını karşılamayı amaçlayan toparlanma çabasının ifadesi olan örgütlenmelerdi ve sonuç olarak bu örgütler görevlerini yerine getiremediler, ayrıca da yönetimlerini oluşturan siyasi yoğunlukların yanlış demokratik kitle örgütleri anlayışları da bu örgütlerin kısa zamanda tekke örgütleri haline gelmesini sağladı.

O dönemde henüz küçükburjuva yapısını aşmaya çalışan proleter devrimci hareketimizi savunan arkadaşlarımız da bu yanlış örgütlenmeler içinde yer aldılar.

Ancak bugün proleter devrimci hareketimizin Türkiye devriminin siyasi prograrmını yaratma yolunda attığı adımlar ve buna bağlı olarak gençliğin örgütlenmesi konusunda geliştirdiği Marksis-Leninist tezler yolumu zu aydınlatıyor, aynı zaman da da tüm oportünist ve revizyonist tezleri yere çalıyor.

Bizler, proleter devrimci hareketin çizgisini savunan Ankara'lı ortaöğrenimliler olarak Lise-Der ve DLB meselesini yukarıda koyduğumuz gelişim ışığında Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik'in doğru tespitleriyle yaklaşıyoruz. (Bu konuda en geniş biçimde Halkın Kurtuluşu Yolunda Gençlik gazetesinde 1'den 20'ye kadar yayınlanan sayılarda mevcut gençlik ve örgütlenmesi konusundaki yazılar esas alınmalıdır.)

LİSE-DER ve DLB NEDİR ? NASIL KURULDULAR ? ŞİMDİKİ DURUMLARI VE GÖREVLERİMİZ :

Ankara ortaöğrenim gençliği önceleri A.D.Y.Ö.D daha sonra ise A.Y.Ö.D çatısı altında kendi merkezi örgütünü yaratmaya çalıştı.1974 sonlarıyla 1975 başlarında yürütülen mücadele sonucu Lise-Der kuruldu. Yönetimde ve tabanda revizyonistler ortayolcular ve biz bulunuyorduk. PDA cılar ise kitleleri peşine takamayacaklarını anlayıp kuruluş çalışmalarına katılmadılar ve DGB acentasına bağlı DLB bürosunu kurarak bölücülüklerini tescillediler.O dönemde Lise-Der içinde revizyonizme karşı yürütelen mücadele ile sosyal—faşistler tecrit edildi. Mücadele bizimle ortayolcular arasında gelişmeye başladı. 1975 de yapılan seçimi orta yolcular 50-51 alınca, zaten yanlış örgütlenme anlayışının ürünü olan Lise-Der'i, bir de demokratik yapıyı yıkarak, yeri yurdu belli olmayan kitle bağları zayıf bir örgüt haline getirerek iyice sildiler.1976 sonlarındaki genel kurulda proleter devrimci gençlerin yoğun olduğu Başkent, Abidinpaşa,Yıldırım Beyazıt, Abidinpaşa Meslek, Kimya Meslek, Yapı Meslek, Yıldırım Beyazıt Meslek ve Bahçelievler Akşam Ticaret Liseleriyle genel olarak sağlık kolejlerinde ya hiç üye kaydetmeyerek ya da sadece kendi taraftarlarını üye yaparak seçimleri yeniden aldılar. Gelişen siyasi çizgimizin ürünü Marksist gençlik tahlilleri ışığında 1977 yılının başlarında Halkın Birliği ve Halkın Yolu'nun liseli taraftarlarıyla birlikte Lise-Der'i reddettik ve orta öğrenim gençliğinin mesleki merkezi örgütlenmesi için tüm halk yoğunluklarına çağrı yaptık. Bugün bu çağrıyı yineliyor ve ortaöğrenimlilerin mesleki örgütünün inşası çalışmalarına-Lise-Der yönetimindeki Dev-Genç dahil halk saflarında yer alan tüm siyasi yoğunlukları çağırıyoruz.

DLB için çok söz söylemeye gerek yok, çünkü onları en iyi biçimde yine kendileri teşhir ediyor. DGB acentasıyla birlikte DLB'yi de kapattılar. 1975 sonunda ki Lise-Der seçimine özeleştiri yaparak (bölücüydük, birlik zorunludur, vs.gibi) katıldılar. Sonrada hiç bir açıklama yapmadan Lise-Der den ayrılıp DLB dükkancığını yeniden açtılar.

Hakim sınıfların uşaklığını yapma çabasını yoğunlaştıran PDA çizgisinin orta öğrenimliler içindeki temsilcileri hiç bir mücadeleye önderlik etmemiş pasifist sınıf işbirlikçisi unsurlar olarak devrimci örtaöğrenim gençliğinin nefretini toplamış, itibarı hiç bir zaman olmamış ve olmayacaktır.

Bugün önümüzdeki ikili görevin bilincinde olarak bir yandan işçi köylü öğrenci (Lise ve Yüksek Öğrenimle) tüm gençliğin il düzeyinde anti- emperyalist anti-faşist merkezi siyasi örgütünün yaratılmasına diğer yandan tüm ortaöğrenimlilerin mesleki merkezi örgütünün inşa edilmesine yönelme bu alanda yanlış anlayışların ürünü olan tekkeleri tecrit ederek halk gençliğinin eylem birliğini, liselilerin feodal faşist eğitime karşı mesleki birliğini sağlamalıyız.

Ortaöğrenimli proleter devrimci gençler tüm gençliğin il düzeyindeki siyasi örgütlenmesini gerçekleştirirken diğer yandan da kendi mesleki örgütlerini yaratacaklardır.

ÖĞRENELİM, BİRLEŞELİM, DİRENELİM

KAHROLSUN FEODAL-FAŞİST EĞİTİM!

YAŞASIN DEMOKRATİK ORTAÖĞRENİM KAVGAMIZ!

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ!

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!

TÜM LİSELİLER MESLEKİ ÖRGÜTLENME İÇİN İLERİ

ANKARALI
HALKIN KURTULUŞU yolunda
ORTAÖĞRENİMLİLER

Polisin saldırılarına yiğitçe direndik

Lisemiz devrimci potansiyelin yoğun olduğu bir okuldur. Okulumuzdaki devrimci potansiyeli bastırmak için faşist diktatörlüğün sivil ve resmi güçleri baskılarını çeşitli şekillerde yoğunlaştırmaktadırlar. Bunun bir parçası olarak demokrat nitelikteki müdürümüze elçektirildi ve yerine M.Barazi adındaki bir faşist,müdürlüğe getirildi. Neden mi M. Barazi getirildi? Feodal-faşist eğitim sisteminin iyi bir uygulayıcısı da ondan.Her yerde görüldüğü gibi, gelen müdürün devrimci, demokrat öğretmenleri sürmesi çalışmaları burada da görüldü. Halbuki öğrencilerin dersleri boş geçmektedir, özellikle de üçüncü sınıfların.

Türkiye genelinde liseler üzerinde yoğunlaştırılan baskılar İskenderun'a da yansımaktadır. Erkek Sanat Endüstri Meslek Lisesi ve İskenderun Lisesi'nde birer arkadaş faşist beslemelerin saldırısına uğrayarak yaralandılar. Biz Cumhuriyet Lisesi öğrencileri olarak İskenderun Lisesi'nde vurulan arkadaşı ziyaret etmek ve saldırıyı protesto için sınıfları boşaltarak kitle halinde hastaneye doğru yürüyüşe geçtik. Faşist diktatörlüğün resmi güçleri önümüze geçerek dağılmamızı istediler. Ancak bizim dağılmamaya, hastaneye gitmekte kararlı olduğumuzu gören polisler, silahlarını havaya ateşleyerek, coplarla üzerimize saldırdılar. Bizler polisin bu saldırısına karşı yarım saat taşlarla direndik. Polis bu çatışmada 13 arkadaşımızı yakalayıp işkenceye aldı ve haklarında soruşturma açtı. Bütün bu olanlar bize, polisin kime hizmet ettiğini açık bir şekilde gösterdi.

Ertesi gün, faşist saldırıları kınamak için başlayan eylemimizi boykotla sürdürdük. İGD'li sosyal-faşistler ilk gün "bunların yaptığı yasalara aykırıdır" diyerek bize saldıran polislere alkış tutukları halde ikinci gün yaptığımız boykot eylemine sahip çıkmaya çalıştılar. Fakat bizler onların karşı-devrimci yüzlerini teşhir ederek, onları kitlelerden tecrit ettik.

Boykotumuz uyarı niteliğindeydi. Kaymakam okula geldi ve taleplerimizi yerine getireceğine dair "söz" vermek zorunda kaldı. Ama biz bunları yerine getiremeyeceğini biliyorduk. Nitekim birşey de yapılmadı.

Eylem sırasında yanlış anlayışlara karşı daha uyanık olsaydık ve eylemimizin nedenini daha geniş kitlelere duyursaydık (propaganda yoluyla) mücadelemiz daha başarılı olurdu.

YAŞASIN DEMOKRATİK LİSE KAVGAMIZ !
ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ, CAN GÜVENLİĞİ !
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET !

İSKENDERUN CUMHURİYET LİSESİ'NDEN
HALKIN KURTULUŞU yolunda GENÇLER

Görele Lisesi ve Ortaokulunda devrimci mücadele daha da yükselecektir

Ülkemizde olduğu gibi Görele'de de devrimci gençlik hareketi günden güne gelişmekte ve daha da geniş gençlik yığınlarını kapsamaktadır. Bu gelişme,bağrında birçok hata ve eksiklik taşımasına rağmen, anti-faşist mücadelede daha da ileri adımların atılmasını sağlamaktadır.

Faşist diktatörlüğün halka ve gençliğe yönelen saldırılarını, Görele halk gençliği püskürtmüş ve saldırganlara da her zaman gerekli cevabı vermiştir. Fakat genelde de görülen bir hata, gençlik ve halkın tam bir dayanışması sağlanamamıştır. Gençlik hala da halkın desteğinden önemli ölçüde yoksundur.

İlçemizdeki lise ve ortaokulda, geçen yıllara göre faşistler azalmış ve bir avuç kalmışlardır. Bunu belirleyen, gençliğin kararlı devrimci mücadelesidir. Liseli gençlik bugün akademik, demokratik haklarını almak ve faşist eğitim yerine demokratik eğitim için, gerici okul idaresine ve faşist diktatörlüğe karşı mücadele etmektedir. Gelişen bu mücadele Görele'deki faşistlere korku vermektedir. Okula yeni gelen faşist öğretmen A. Hamdi Kara, kız arkadaşlara hakaret etmekte ve faşist propaganda yapmaktadır. Daha sonra bu öğretmen sınıftan kovuldu. Devrimciler ilçedeki tüm faşistleri teşhir ve tecrit etmeye kararlıdırlar.

Halkevi yönetimindeki Kurtuluş'cu arkadaşlar, saldırılara karşı aktif tavır almalarına rağmen, mücadeleye saldıran, küfür eden sosyal-faşistlerle de bağlarını güçlendirmektedirler. Bu onların revizyonizme karşı teslimiyetçi olmalarından kaynaklanmaktadır. Bu konuda bizim hatamız,Kurtuluş'çulara karşı ideolojik mücadelede zayıf kalmamızdır. Ancak mevcut o koşulların doğru tahlili ve doğru kitle bağı kurma çalışmalarımız bu zaafımızı aşmamıza yarıyacaktır. Ve Görele'deki devrimci mücadeleye proleter önderliği hakim kılmaya kararlıyız.

HALKIN KURTULUŞU yolunda
GİRESUN-GÖRELELİ BİR GRUP DEVRİMCİ

Öğrenci yurtlarındaki faşi

Yeni hükümetin programı gençliğe ne vaadediyor?

Yeni hükümetin programı açıklandı, meclislerde tartışıldı ve onaylandı. Hükümet güvenoyu aldı. Şimdi hükümet sözde, "barış", "demokrasi","sosyal adalet" getirecek programını uygulama evresinde.

Yeni hükümet gençliğe ne vaat ediyor? Kendisinden önceki hükümetler ne vaat ettiyse, bu hükümet de onu vaat ediyor. Ayrıntıların dışında öncekilerden farklı hiç bir şey yok.

Hükümet programının en büyük iddialarından biri, geniş gençlik yığınlarının acil bir talebi olan öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğini sağlamaktır. Nitekim CHP Senatörü Hasan Fehmi Güneş, program Senatoda görüşülürken, "hükümet öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğini sağlarsa, başarılı sayılmalıdır" diyordu ve bunu sağlayacağına CHP Senato Grubu olarak inançlarını belirtiyordu. Burjuva basınındaki tüm CHP'li yazarlar da sürekli aynı şeyi işlemektedirler.

Fakat ne yazık ki, CHP hükümeti, öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğini sağlayamaz. Çünkü öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğini yok eden faşist diktatörlüktür. Yeni hükümet ise,"demokrasiyi ve Cumhuriyeti korumak" laflarıyla faşist diktatörlüğü, sömürü ve zulüm düzenini koruyacağını, sağlamlaştıracağını programda her lafın başı tekrarlayıp durmaktadır. Emperyalizmin ve işbirlikçilerinin çıkarlarını savunmayı amaç edinmiş bir hükümet, öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği sağlayamaz. Sömürü ve zulüm düzenine "Cumhuriyetimiz", faşist diktatörlüğe "demokratik devletimiz,demokrasimiz" diyen bir hükümet, gençliğe öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği sağlayamaz. Baştan başa emperyalizmin ve işbirlikçilerinin çıkarını savunmayı amaç edinen bir programa, "öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği sağlayacağız" iddiasını yerleştirmek sahtekarlıktır.

Öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğini sağlamanın yolu nedir?

Öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğini sağlamanın yolu, faşist diktatörlüğe karşı dişe diş bir mücadeleye girmek, bunun için geniş kitleleri harekete geçirmek, bu sömürü ve zulüm düzenini altetme mücadelesini yükseltmektir. Yoksa yeni hükümetin "demokratik devlet" diye yutturmaya çalıştığı faşist diktatörlüğü korumak değil. Yeni hükümet, gençliğin en acil talebi olan "öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği" talebini sadece bir istismar ve siyasal sömürü konusu etmektedir. Yeni hükümet de, kendisinden önceki hükümetler gibi, öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğini yok eden kurumları gözden gizlemekte, onları hiç söz konusu etmemektedir. Programda MİT, Kontr-gerilla, MHP ve Ülkü Ocakları gibi faşist kurum ve örgütler hakkında tek laf yoktur. Yeni hükümet öğrenim özgürlüğü ve can güvenliğini yok eden gerçek mihrakları gözden gizlemekle, gençliğe en büyük kötülüğü yapmaktadır.

Yeni hükümetin programdaki bir diğer iddiası ise, gençlik saflarında "barış"yerleştirmek iddiasıdır. Bundan kastettikleri şey açıktır. Şu anda gençlik kitleleri faşist diktatörlüğe karşı direnmekte kararlıca mücadele etmektedir. Hükümet gençliğin mücadelesini, "barış"ı yok eden bir etken olarak görmektedir. Bundan dolayı hükümet programının barıştan kastı gençliği mücadeleden alıkoymak, onu boş hayallerle uyutarak mücadeleyi dizginlemeye çalışmaktır.

Yeni hükümetin kastetdiği anlamda "barış" sağlamak emperyalistlerin ve işbirlikçilerinin kafasında her zaman vardır. Bu onların en büyük arzusudur. Gençlik yığınlarının faşist diktatörlüğe köleci boyun eğmek demek olan böyle bir "barış"a ihtiyaçları yoktur. Yeni hükümetin programındaki bu iddiada gençlik yararına bir vaad değil, faşist diktatörlüğe ve emperyalistlere hizmettir.

Her geçen gün artan korkunç düzeylere varan hayat pahalılığı karşısında yeni hükümetin programında gençlik yararına hiç bir önlem yoktur.500 lira gibi gülünç bir miktar olan öğrenci kredilerini arttırmayla ilgili tek laf edilmemektedir.

Çocuk yaşta, en ağır şartlarında iliklerine kadar sömürülen zulme uğratılan çırakların ekonomik ve sosyal haklarından, genç işçilerin haklarından hiç söz edilmemekte bütün bunlar geçiştirilmektedir. Bu tavrıyla yeni hükümet hakim sınıfların genç ve çocuk işçilerle (çıraklarla) ilgili bugüne kadar uyguladığı politikayı benimsemekte ve bunu sürdürme kararında olduğu göstermektedir.

İçinde faşistlerin de yer aldığı CHP hükümetinin gençliğin ekonomik siyasi ve kültürel sorunlarına çözüm getirmeyi amaçlaması zaten beklenmezdi. Reformist hükümetlerin amacı halkın ve gençliğin sorunlarına çözüm getirmek değildir. Bu dünyanın her tarafında reformist hükümetlerin ortak özelliğidir. Reformist hükümetlerin amacı sömürü ve zulüm düzeninin sorunlarına çare aramak, bu düzenin kötülüklerini perdelemek, bu düzene yönelen

Dev.Sa.11'de

Öğrenci yurtları bir avuç faşistin değil, geniş öğrenci kitlelerinindir

Bugün öğrenci yurtlarındaki işgaller devam etmektedir. 20-30 kişilik silahlı faşist ceteler öğrenci yurtlarını polisin desteği ile bir faşist saldırı üssü haline getirmişlerdir. Bazıları ise onarım gerekçesiyle öğrencilerin elinden alınmış, ya kapatılmış ya da polis karargahları haline getirilmiştir. Yüzlerce devrimci öğrencinin kaldığı 1200 kişilik İstanbul Site Yurdu onarım gerekcesiyle boşaltılmış ve polis karargahı haline getirilmiştir. Buraya yerleştirilen toplum polisi birlikleri İstanbul Üniversitesi öğrenci kitlesi üzerinde yoğun bir terör estirmekte ve sivil faşistlerle birlikte çeşitli okulları işgal altında tutmaktadırlar. Daha önce kalabalık bir devrimci öğrenci kitlesinin kaldığı 3000 kişilik Atatürk Öğrenci Sitesi polis, idare ve sivil faşist çetelerin işbirliği sonucu işgal altına alınmış ve yurttaki yüzlerce devrimci öğrencinin kaydı binbir bahaneyle silinmiştir. Bugün bu 3000 kişilik yurtta sadece 100 civarında kişi kalmaktadır. 600 kişilik Edirnekapı Yurdunda şu anda 30-40 faşist kalmakta dır. Blok blok dikilen İTÜ yurtları İTÜ'nün tüm kitlesi ilerici, devrimci olduğu için açılmamaktadır. Şu anda devrimci öğrencilerin kaldığı sınırlı sayıda yurtta ise hem yeni kayıtlar yapılmamakta,hem de faşist bir uygulama olan emniyet belgelerini getirmeyenler yurttan atılmakta dır.

Yine İzmir'de aylarca önce 1600 civarında ilerici devrimci öğrencinin kaldığı İnciraltı Yurdu onarım gerekçesiyle kapatılmıştı. 1600 öğrenci yersiz bırakılmış, perişan edilmişti. (Bugün yüzlerce devrimci öğrencinin aylardır süren direnişi başarıya ulaşmış, İnciraltı Yurdu açılmıştır.)

BUGÜN BİNLERCE ÖĞRENCİ EVSİZ-BARKSIZ PERİŞAN BİR HALDEDİR

Faşist diktatörlük binlerce kişinin kalabileceği öğrenci yurtlarını faşist beslemelere işgal ettirirken, yine binlerce öğrencinin kalabileceği yurtları onarım gerekçesiyle kapatırken veya polis karargahı haline getirirken, yurtlarından atılan öğrenciler ise evsiz-barksız kalmakta, öğrenimlerini sürdürmeleri güçleşmekte, sefil, perişan olmaktadırlar. Üçü,beşi bir olmakta, aylarca kiralık yer aramaktadırlar.

Öğrencilerin yer tutmalarındaki güçlükleri ise herkesçe bilinmektedir.Büyük şehirlerde kiralık ev bulmak zaten oldukça zordur. Bulunanlar ise öğrenci veya bekar olduklarından dolayı verilmemekte,ya da bekarlıkları ev sahibi tarafından fırsatçı bir şekilde değerlendirilerek yüksek kirayla verilmektedir. Halbuki kiraların bu kadar yüksek olduğu bir dönemde yüksek kirayla ancak öğrencilerin belli bir azınlığı ev tutabilmektedir. Bu tutulan evler de çoğu zaman soğuk ve rutubetli veya havasız bodrum katları olmaktadır.Bilindiği gibi son yıllarda korkunç derecede yükselen hayat pahalılığına rağmen öğrenci kredileri hala 500 liradır. Bugün bu miktar, öğrencilerin yol paralarına bile yetmemektedir. 500 liralık kredi alan 4 öğrencinin 2500-3000 lira vererek kiralık ev tutmalarının imkansızlığı ortadadır.

Faşist diktatörlük binlerce öğrenciyi açlığa, sefalete sürüklemekle kalmamakta onları kaldıkları yurtlardan da ederek evsiz barksız bırakmaktadır.

FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN YURTLAR ÜZERİNDEKİ BASKISININ NEDENİ

Faşist diktatörlük öğrenci yurtlarını kapatmayı veya beslemelerine işgal ettirmeyi son yıllarda yükselen öğrenci gençlik mücadelesini bastırmanın bir yolu olarak görmektedir. O, bundan dolayı devrimci öğrencilerin kaldığı yurtlara sürekli, sistemli ve planlı bir şekilde resmi ve sivil güçleriyle saldırılar düzenledi. Faşistleştirilen Kredi ve Yurtlar Kurumu aracılığıyla çeşitli idari baskılar uyguladı. Yurtların başına faşist idareciler, müdürler getirdi. Yeni kayıtları durdurdu. Yurtlarda kalan öğrencilerden emniyet belgesi istedi. Getirmeyenlerin kaydını sildi.Yurtlarda kalan öğrencileri türlü bahanelerle topluca gözaltına aldı.

Faşist diktatörlük yurtları kapatmak istiyordu. Çünkü böylece kesin binlerce öğrenci bir arada bulunmasının getirdiği devrimci gücü dağıtmış olacaktı.Hem de tersi bir durum yaratacaktı; yani devrimci mücadelenin birer mevzileri olan bu yerleri sivil ve resmi faşistlerin saldırı üssü yapacaktı. Nitekim İstanbul Üniversitesine bağlı fakültelerin yoğunlaştığı bir yerde olan, bundan dolayı da devrimci öğrencilerin mücadelesi açısından büyük bir önem taşıyan Site Öğrenci Yurdu'na faşist diktatörlük her türlü baskıyı uygulamış ve birçok kere kapatma girişiminde bulunmuş, her seferinde öğrencilerin direnmesi ve demokrat kamuoyunun tepkisi sonucu bu emeline ulaşamamıştı. Fakat geçen

Atatürk Eğitimli devrimciler, faşist işgali kırmak için ileri!

Uzun bir dönemdir diğer eğtim enstitüleri gibi polis-idare ve Ülkü Ocaklı faşistlerin işgali altında tutulan Atatürk Eğitim Enstitüsü'ndeki işgali kırmak için, devrimciler ileri atılıyor ve eğitimli bütün devrimcilere, yurtseverlere bu çalışmalara katılmaları için çağrıda bulunuyorlar.

Bugün Atatürk Eğitim Enstitüsü'nde:

Okul Müdürü Namık Özel Erdoğan, Md. Muavinlerinden Hasan Köksal ve diğerleri, bölüm şeflerinin hemen hepsi besleme faşist milislerdir.

Danıştay kararları uygulanmamıştır ve 1..2. sınıflar faşistlerle doldurulmuştur.

Yurtsever, devrimci yüzlerce öğrenci okula alınmamakta, gidenlere de işkence yapılmaktadır.

Okul içinde faşist beslemeler "Ülkü Ocakları"na zorla kayıt yapmakta ve aidat adı altında öğrencilerden haraç almakta, vermeyenlere saldırıp, yaralamakta ve tehdit etmektedirler. Okula çocuklarıyla giden veliler bile dövülüp yerlerde sürüklenmekte, alabildiğine bir terör estirilmektedir. Polisten de destek görmektedirler.

Okulun karşısındaki yurt, faşist karargahı haline getirilmiş ve saldırılarda üs olarak kullanılmaktadır.

Çevre halkı, öğrenciler ve öğrenci velileri bu durumu nefretle karşılamakta, faşist saldırılara karşı kararlı durmaktadırlar.

Bütün yurtsever, devrimci öğrenciler, öğrenim özgürlüğü ve can güvenliği için mücadeleye atılmaktadır. Ve faşist işgali kırmakta kararlı olup şu taleplerde bulunmaktadır:

1- Faşistler yönetici ve ara görevlerden alınmaladırlar.
2- Polis okuldan çekilmelidir.
3- Okulun karşısındaki yurt kapatılmalıdır.
4- Danıştay kararları uygulanmalı, atılanlar geri alınmalıdır.
5- Üç-dört yıldır çeşitli baskılar sonucu öğrenim hakları ellerinden alınanlara bu hakları tekrar iade edilmelidir.
6- Ek sömestr ve sınav hakkı tanınmalıdır.
7- Okuldaki faşist katil ve zorbalar tutuklanıp cezalandırılmalıdır.

ATATÜRK EĞİTİM'DEKİ FAŞİST İŞGAL KIRILACAKTIR!
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!

HALKIN KURTULUŞU yolunda
ATATÜRK EĞİTİMLİ GENÇLİK

st işgalleri kırma mücadelesini yükseltelim

YURTLAR ÜZERİNDEKİ FAŞİST BASKILARA SON.
FAŞİST BESLEMELER YURTLARDAN ATILMALIDIR.
KREDİ VE YURTLAR KURUMUNDAKİ FAŞİSTLER TEMİZLENMELİDİR.
YURTLARDAKİ POLİS JANDARMA KARAKOLLARI KALDIRILMALIDIR,
ONLARIN BAHANESİYLE POLİS KARARGAHI HALİNE GETİRİLEN YURTLARDAN POLİS BİRLİKLERİ BOŞALTILMALIDIR.
TÜM YURTLARDA KAYITLAR BAŞLAMALIDIR.
FAŞİST YURT YÖNETİCİLERİNİN GÖREVİNE SON VERİLMELİDİR.
ÖĞRENCİ KREDİLERİ EN AZ 2000 LİRA OLMALIDIR.

yaz yurtlarda öğrencilerin azlığından da yararlanarak bu önemli yurdu bir polis karargahı haline getirdi. Bu yurdun polis karargahı haline gelişi, İstanbul öğrenci gençlik mücadelesini önemli ölçüde olumsuz yönde etkiledi.

Devrimci öğrenci kitlesi hiç bir yurdu faşist diktatörlüğe kolayca terketmedi. Binlerce öğrenci, yurtlara planlı, programlı bir şekilde uygulanan baskı ve saldırılara karşı yiğitçe, fedakarca, kararlıca direndi. Mücadele etti. Bir çok keresinde saldırıları püskürttü. Devrimci mevziler korundu. Fakat bu kararlı ve fedakarca mücadeleye rağmen, faşist diktatörlük yurtların çoğunu ya kapattı, ya da sivil ve resmi faşist güçlerin karargahı haline getirdi. Bugün devrimcilerin elinde sınırlı sayıda yurt kalmıştır.

GENİŞ ÖĞRENCİ KİTLELERİNİ HAREKETE GEÇİREREK TÜM YURTLARI DEVRİMCİ BİRER MEVZİ HALİNE GETİRME MÜCADELELERİNİ YÜKSELTELİM

Bugün her alanda devrimci mücadele yükselmektedir. Halk kitleleri ve gençlik kitleleri kararlı mücadele etmektedir.

Emekçi halk yığınlarının yükselen devrimci mücadelesi, son iki üç yıldır halkın ve gençliğin başına azgınca musallat olmuş olan faşist M.C.'yi çökertti. Her türlü revizyonist ve reformistin iddiasının aksine faşist MC'yi çökerten halk kitlelerinin mücadelesidir. Halkın yükselen mücadelesi sonucu faşist MC tecrit oldu ve iç çelişkileri keskinleşerek çözüldü ve çöktü.

Halkın ve gençliğin yükselen devrimci mücadelesi sayesinde bugün çeşitli ekonomik, demokratik ve siyasi mevziler korundu ve yükselen mücadele sonucu yeni mevziler kazanılacaktır.

Gençliğin mücadelesi açısından öğrenci yurtlarının büyük önemi vardır. Yurtlardaki faşist işgallerin kırılması ve kapalı olan öğrenci yurtlarının açılması sağlandığı taktirde öğrenci gençliğin mücadelesi sıçrama yapacaktır. Bunun için bugün yurtlardaki faşist işgalleri kırmak ve kapalı olan yurtları açtırmak için mücadeleyi yoğunlaştırmanın büyük önemi vardır. Bu mücadele kolay bir mücadele olmayacaktır. Bugün faşist MC yıkılmış olmasına rağmen faşist diktatörlük ayaktadır ve halk ve gençlik kitleleri üzerindeki yoğun baskı ve terör MC dönemine göre hızından hiç bir şey kaybetmemiştir. Hükümet reformist-faşist karması bir hükümettir. Hükümette etkinlik reformistlerde olmasına rağmen, onlardaki bugünkü hakim eğilim faşist diktatörlükle tam bir uzlaşmadır. Ecevit, hakim sınıfları ürkütmemek, onların tepkisini üzerine çekmemek, onlara yaranmak için her şeyi yapma eğilimindedir. Bu durum bu kısa hükümet döneminde rahatlıkla görülmektedir. Bütün bu gerçeklerin anlamı nedir ? Bütün bu gerçekler, hiç gevşekliğe düşmeden, "nasıl olsa reformist bir hükümet var" şeklindeki bir hayale kapılmadan yurtlardaki faşist işgalleri kırma ve yurtları koruma mücadelesinde geniş kitleleri harekete geçirmek gerektiğini göstermektedir. Her devrimci, yurtlardaki faşist işgalleri kırma mücadelesinin bugün de faşist diktatörlüğe karşı dişe diş bir mücadeleden geçtiğini unutmamalıdır. Faşist MC'nin çökmesi sonucu kısmen ortaya çıkacak olan olanaklar bu gerçeği değiştiremez.

Yurtlarda faşist işgalleri kırma ve kapalı tutulan yurtları açtırmanın önemi sadece öğrenci gençliğin mücadelesine hız kazandıracak olmasından değildir. Yurtların açılması aynı zamanda geniş öğrenci kitlesinin talebidir. Bu onların acil bir ihtiyacıdır. Çünkü binlerce öğrenci evsiz, barksızdır, 500 liralık gülünç kredi ile aç sefil dolaşmakta, perişan olmakta, öğrenimini sürdüremez durumda kalmaktadır. Devrimcilerin görevi geniş öğrenci kitlesinin bu talebine sahip çıkmak ve onların bu hayati ihtiyacı için mücadele vermektir. Yurt sorunu bizzat geniş kitlelerin bir sorunu, hem de acil bir sorunu olduğu için, yurtları yeniden devrimci birer mevzi haline getirme mücadelesinde bizzat bu geniş öğrenci kitlesine dayanılmalıdır. Öğrenci kitleleri seferber edilemeden yurtlardaki faşist işgalleri kırma veya kapalı olan yurtları açtırma mücadelesinde hiç bir ileri adım atılamaz. Fakat şimdiye dek yurtlar üzerinde yoğunlaştırılan baskı ve uygulamalar öğrenci kitlesinde yurtlarda kalma meselesinde belli bir ürkeklik yaratmıştır. Bu ürkekliği gidermek, öğrenci kitlelerine güven vermek için devrimciler üzerlerine düşenleri yapmalıdır. Bu, devrimcilerin mücadelenin en önünde bulunmaları ve kitlenin güvenliğini sağlamak için gerekli tedbirleri almaları ile mümkündür.

MÜCADELENİN BAŞARISI İÇİN DEVRİMCİ GENÇLİK GÜÇLERİ BİRLEŞTİRİLMELİDİR

Bugün devrimci gençlik saflarında, yurtlardaki faşist işgalleri kırmanın ve kapalı olan yurtları açtırmanın önemi, bir ölçüde kavrandığı halde, bu uğurda devrimci gençliğin tüm güçlerini birleştirmenin önemi gereğince kavranmış değil. Geçmişte devrimci gençlik saflarındaki bölünmeler, grupçu ve rekabetçi davranışlar mücadeleyi zayıflattı. Yurtların faşist işgal altına girmesinde bu tür zaaflar önemli rol oynadı. Bugün bu zaafları mutlaka aşmak gerekir. Proleter devrimciler ve tüm samimi devrimci ve yurtseverler bu zaaflara karşı mücadele etmelidir. Nasıl ki güçlerin bölünmüş olması, saflarda grupçuluğun ve rekabetçiliğin güçlü olması, yurtların faşist işgal altına girmesinde rol oynadıysa, aynı şekilde bu zaafların devam etmesi yurtlardaki işgalleri kırma mücadelesini zayıflatmaktadır.

Halk için demokrasi anlayışı ve "propaganda ajitasyonda serbestlik, eylemde birlik" ilkesi temelinde, tüm demokrat, yurtsever ve devrimci gençlik, güçlerini birleştirmelidir.

Faşist cinayet şebekelerinin katlettiği yurtseverlerin cenazesi kaldırıldı

Devrimci, yurtsever gençliğin saflarında bölücülüğe tekkeciliğe hayır?

DİSİPLİNDEN, DEVRİMCİ SİYASETLERİN PROPAGANDA VE AJİTASYONUNA YASAKLAR KONULMASINI ANLAYAN ORTAYOLCULAR ESASEN DİSİPLİNSİZLİĞİ ÖRGÜTLEMEKTE VE GENÇLİK GÜÇLERİNİN BÖLÜNMESİNDE FİİLİ ROL OYNAMAKTADIRLAR. ORTAK EYLEMLERDE DİSİPLİN "YASAKLAR"LA DEĞİL, HALK GÜÇLERİ İÇİN DEMOKRASİNİN VE BİRLEŞMENİN İLKESİ OLAN "EYLEMDE BİRLİK, PROPAGANDA-AJİTASYONDA SERBESTLİK" İLKESİ İLE SAĞLANABİLİR.

Son günlerde yoğunlaşan faşist saldırılar sonucu İstanbul'da katledilen yurtseverlerin cenazeleri, gençliğin devrimci potansiyelinin yükseldiği birer anti-faşist gösteriye dönüştü. 13 ocak günü bir arabadan açılan ateş sonucu öldürülen Yabancı Diller Yüksek Okulu öğrencisi iki yurtseverin ölümünü, yurtsever, devrimci gençlik kitleleri nefretle karşıladı ve onların cenazesine katılarak faşist terörü lanetledi.

Cenazeler, halk gençliğinin eylem birliği açısından da önemli olaylar oldu. Proleter devrimci gençliğe, gençlik güçlerinin birleştirilmesinde hata ve zaaflarını gösterdi. Yeni tecrübeler kazandırdı. Küçük burjuva hotzotçuluğunun sergilendiği, mücadeleyi ve gençlik güçlerini bölenlerin ve bölücülüğün teşhir edildiği, halk içi demokrasi mücadelesinde yanlış anlayışların, grupçuluk ve tekkeciliğin gençlik kitlelerince mahkum edildiği birer eylem oldu.

GENÇLİK GÜÇLERİNİN BİRLİĞİNİN ÖNÜNDEKİ ENGELLER AŞILMALIDIR

Olaydan bir gün sonra, yurtseverler devrimciler cenazelerin bulunduğu Cerrahpaşa TIP Fakültesi önünde erken saatlerde toplandılar. Bu arada proleter devrimci gençler cenaze için düzenlenecek gösteriyi diğer siyasetlerle görüştüler. Onlara, iki cenazenin birlikte kaldırılmasını, cenazelerin o gün (Cumartesi) tatil olduğu için Pazartesiye kalmasını, okullarda yapılacak forum, boykot ve geniş bir kitle desteğinin sağlanarak güçlü bir anti-faşist gösteriye dönüştürülmesi gerektiğini söylediler. Bu eylemde, gençlik güçlerinin "eylemde birlik, propaganda ve ajitasyonda serbestlik" ilkesi etrafında birliğinin sağlanmasını isteyip bunu savundular.

Cenazeyi kaldıran siyasetlerin (KSD ve PDA) ve ötekilerin aldıkları tavır, gençlik güçlerinin birleştirilmesinde ve ortak mücadelesinin yükseltilmesinde duyulan sorumsuzluğun ilginç örnekleri oldu. Proleter devrimcilerin yaptıkları öneriye karşı, "KSD" cenazelerin ortak kaldırılabileceğini, bu konuda bir görüşme yapabileceklerini fakat anlaşmazlarsa o gün cenazeyi kaldıracaklarını söyleyerek cevap verdiler.

"PDA" oportünistleri ise kendi cenazelerini Pazar günü kaldırmaya kesin kararlı olduklarını söylediler. Yapılan öneriye ise, "okulların ve işyerlerinin boşaltılması siyasetimize terstir, cenazemizi Pazartesiye bırakmayız; bugün (Cumartesi) yapılacak bir törene de katılamayız" cevabını verdiler. Gençliğin ortak eyleminin yerine grupçuluk ve tekkeciliklerini yerleştirdiler. Gençlik güçlerinin eylemini bölüp, mücadelenin yükseltilmesi yerine teslimiyetçiliklerini koydular. Daha sonraki ortak görüşmelerde de gençliğin güçlerinin birliği ve mücadelesi konusunda ilgisizliklerini bir kere daha gösterdiler.

ORTAYOLCULUK, REVİZYONİZMİ VE OPORTÜNİZMİ BESLİYOR GENÇLİK GÜÇLERİNİ BİRLEŞTİRMİYOR, BÖLÜYOR

Marksizm-Leninizm ile, modern revizyonizm hesaplaşmasında daha da çok modern revizyonizm taraflısı

Dev.Sa.11'de

PROLETER DEVRİMCİ GENÇLİK, EYLEMDE BİRLİĞİN SAĞLANMASI İÇİN TUTARLI TAVRINI AÇIKÇA ORTAYA KOYMUŞTUR. ONUN DÜZENLEDİĞİ EYLEMLER BÜTÜN DEVRİMCİ GENÇLİK GÜÇLERİNE AÇIKTIR VE "YASAKLAR"I YOKTUR BÖLÜNMEYİ DEĞİL, BİRLİĞİ İSTEYENLERİN TAVRI BUDUR VE BÖYLE OLMALIDIR.

ÖNER SEMİZ YOLDAŞIN

ANISI MÜCADELEMİZDE YAŞAYACAKTIR!

Sinop'ta 1 Ocak günü faşistlerce kurşunlanan Öner Semiz yoldaş, 2 Ocak günü öldü. Sinop halkı yiğit evladını bağrına bastı.

Öner yoldaş, uzun zamandan beri tanıdığım devrimcilerden biriydi. Alçakgönüllüğü, yiğitliği fedakarlığı, korku bilmezliği ve samimi davranışlarıyla arkadaşlarının ve tüm Sinop halkının sevgisini ve saygısını kazanmıştı.

Kısa sürede, devrimci arkadaşlar arasında öne fırlayan ve devrimci harekete bütün varlığıyla katılan Öner yoldaş dikkati çekiyordu. Her geçen gün Sinop halkının daha çok sevgisini ve hayranlığını kazanıyordu. Sinop'ta faşistlerin ve sosyal-faşistlerin korkusu, halkın ise örnek gösterdiği proleter devrimcilerden biriydi.

Öner yoldaş daima siyasi meseleleri izler, tartışır, bilgisi olmadığı konuda asla konuşmazdı. Her zaman balıkçılar arasında bulunur, onlarla sohbet eder; sorunlarına çözüm getirmeye çalışırdı. Sinop Belediyesinde işçi olarak çalışıyordu. Tüm işçilerin önderi, onların sevgisini ve saygısını kazanmış bir proleter devrimciydi.

Ve O da yüzlerce proleter devrimci gibi, devrim şehitlerinin kervanına katıldı. Devrim ve sosyalizm mücadelesinde Öner yoldaş gibi, daha birçok yoldaşımızı kaybedeceğiz. Her yoldaşımızın kaybı

Dev.Sa.11'de

ESKİŞEHİR'DE GENÇLİGİN MÜCADELESİ YÜKSELİYOR

Eskişehir'deki gençlik mücadelesine proleter devrimci hareket önderlik ediyor

Eskişehir'de son yıllarda sürekli gelişip güçlenen militan bir gençlik mücadelesi var. Özellikle öğrenci gençlik içinde yüksek bir devrimci potansiyel var.

Eskişehir'de gelişip güçlenen gençlik hareketine damgasını vuran proleter devrimci harekettir. Proleter devrimciler dişe diş mücadelenin daima en önünde yer almışlardır. Faşist diktatörlüğün Eskişehir gençliğine yönelik her türlü saldırısı ve tertibi geniş gençlik kitleleriyle birleşen proleter devrimciler tarafından sürekli püskürtülmüştür.

Gençlik içinde çalışan proleter devrimciler mümkün olduğunca çok kitleyi mücadelenin içine çekmek için bugüne kadar yoğun bir çaba harcadılar. Onlar devrimci kitle çizgisine bağlı kalarak kitleden kopuk mücadeleden titizlikle kaçındılar. Bugün bu sayededir ki, proleter devrimciler geniş bir gençlik kitlesiyle birleşmeyi başarmışlardır.

Proleter devrimciler, bir mücadelenin ancak örgütlü olduğu taktirde kalıcı ve başarılı olacağının bilincinde oldukları için, gençliğin örgütlenmesine büyük önem verdiler. İl çapındaki gençlik mücadelesini merkezileştiren ve yöneten Eskişehir-YDGD'yi kurdular. EYDGD mücadeleye başarıyla önderlik etti. Saflarına kazandığı kitleyi eğitmek için planlı-programlı bir çalışma yürüttü. Bunun için sık sık faşist diktatörlüğün saldırılarına hedef oldu; birçok keresinde kapatıldı. Yine proleter devrimciler faşist-feodal eğitime karşı mücadeleyi yükselten ve faşist saldırılara karşı direnen geniş liseli gençlik kitlesini Eskişehir Dev-Lis çatısı altında birleştirdiler. Hem semtlerdeki gençliği toparlamak, hem de mahalle halkıyla düzenli iyi ilişkiler kurabilmek ve desteğini kazanmak için çeşitli semtlerde semt dernekleri kurdular. Gençliğin birim örgütlenmesinin önemini kavradıkları için, yüksek okullardaki birim örgütlerinin tepesine çöreklenmiş revizyonistlere karşı kararlı bir mücadele yürüttüler ve onları tecrit ettiler. Bugün, kongresi yapılan KİM-DER'de seçimleri alarak revizyonist yönetimi devirmiş durumdalar. Kısaca proleter devrimciler her kesimdeki gençliği örgütlemek için başarılı bir mücadele yürüttüler. Gençliğin örgütlenmesini doğru bir anlayışla ele aldılar. Bu doğru anlayışı yaygınlaştırmaya çalıştılar. Eskişehirli proleter devrimcilerin gençliğin örgütlenmesine verdikleri büyük önem ve bu alanda attıkları çeşitli adımlar onların başarılı mücadelesinde büyük bir rol oynadı.

Eskişehir'de proleter devrimcilerin bir diğer önemli başarısı ise demokrat, devrimci gençlik güçlerini eylemde birleştirebilmeleridir. Gençlik içinde proleter devrimcilerin ezici bir hakimiyeti var. Proleter devrimcilerin dışında belli bir gücü olan tek grup ise Devrimci Yol'dur. Devrimci Yol'un yanlış demokrasi anlayışından dolayı ülkenin birçok yerinde güçler birleştirilmediği halde, Eskişehir'de güçler birleştirilebilmektedir. Buradaki Devrimci Yol taraftarları "propaganda-ajitasyonda serbestlik, eylemde birlik" ilkesini kabul etmekte ve uygulamaktadırlar. Bu da Eskişehir'deki gençlik mücadelesini güçlendirmektedir.

Eskişehir'deki gençlik mücadelesi henüz çeşitli zaaflar taşısa da, hala çeşitli eksiklikleri olsa da örnek alınması gereken bir mücadeledir. Bu örnek mücadele sayesindedir ki, yakın zamana kadar işgal altında olan yüksek okullarda işgaller peş peşe kırılmaktadır.

Proleter devrimci hareket Eskişehir'deki gençlik hareketinin tartışılmaz önderidir. Eskişehirli proleter devrimciler bunu devam ettirme ve güçlendirme kararında ve azmindedirler.

DÜZELTME:

Eskişehir'den gönderilen "Murat Dertli Yoldaş Faşistler Tarafından Katledildi" başlıklı yazının 4.paragrafında yer alan "ancak tören sonunda "Devrimci Yol"dan arkadaşlar da and içirmeye kalkışınca, bir olumsuzluk çıktı ortaya" bölümü, yazıyı yazan arkadaşın hatası sonucu yanlış yazılmıştır. "Devrimci Yol" and içirmeye kalkmamıştır. Düzeltiriz.

ESKİŞEHİR'DEN HALKIN KURTULUŞU yolunda GENÇLER

Eczacılık ve Kimya Mühendisliği Yüksek Okullarında faşistler kitleden tecrit edildi

Türkiye'nin her tarafında faşist diktatörlüğe karşı yükselen gençlik mücadelelerinin bir örneğini de Eskişehir'de Eczacılık ve Kimya Mühendisliği Yüksek Okullarında görüyoruz.

Okullarımız geçen öğretim yılının ortalarından bu yana Ülkü Ocaklı sivil faşist çetelerin etkinliği altındaydı. Bir avuç sivil faşist ve faşist diktatörlüğün resmi güçleri-okulda yurtseverlerin, devrimcilerin mücadelesini bastırmak, geniş öğrenci kitlesine baskı ve terör uygulamak amacındaydılar. Bunda bir yere kadar başarılı oldular.

Bu arada birim derneklerimiz KİM-DER ve ECZA-DER'in yönetim kurullarında bulunan sosyal-faşistler, kitlelerin okullardaki faşist işgalleri kırma doğrultusundaki taleplerine kulak tıkayarak, yükselen bu anti-faşist hareketi pasifize etmek, dağıtmak istediler.

Biz Halkın Kurtuluşu yolunda gençler olarak yönetim kurullarının bu tavrı karşısında, faşist işgali kırmak için okullarımızda yurtsever, demokrat, devrimci tüm kitleyle bağ kurmaya, onları toparlamaya çalıştık. Ve okullarımızda faşistlerle mücadeleye kararlı olan her kişiyi saflarımıza çağırdık. Bu çağrıda ilkemiz "eylemde birlik, ajitasyon-propagandada serbestlik" idi. Geniş kitlelerle yapılan toplantılarda tek tek okullara gitmek yerine, belli bir yer ve saatte toplanarak okullarımıza gitmek kararı aldık.

Eczacılık ve Kimya Mühendislik okulları aynı binada, DMMA bitişik binada olduğu için üç okuldaki arkadaşlar ortak toplantı yaparak, okullara birlikte gidip gelmek kararı aldık. Bir süredir bu kararımızı yerine getiriyoruz.

Bu kararlı mücadelemiz sonunda sivil faşist çeteleri okulları terketmek zorunda bıraktık. Okul dışında okullar arasında olduğu gibi okulların içinde sınıflar arası diyalog kurarak hareketimizi daha disiplinli hale getirdik.

Bu arada okuldaki mücadelede sosyal-faşistler halk düşmanı, bozguncu yüzlerini ortaya çıkardılar. Toparlanan kitleyi bölmek, kitle arasında güvensizlik yaratmak için çeşitli yalanlar uydurmaya kalktılar. Ama kitlenin kararlı tavrı karşısında her oyunları geri teperek yüzlerine bir tokat gibi çarptı. Ve kitleden tecrit oldular. KİM-DER'de yapılan Genel Kurul sonucunda sosyal-faşist yönetimin yıkılması, yönetime Halkın Kurtuluşu yolunda gençlerin gelmesi kitlenin toparlanmasında mücadelenin daha örgütlü hale gelmesinde önemli rol oynadı.

Biz Halkın Kurtuluşu yolunda gençler olarak geçmiş hatalarımızdan ders alarak, doğru bir gençlik ve örgütlenme siyaseti temelinde en geniş kitlelerle bağ kurmaya kararlıyız. Verdiğimiz mücadelenin Ulusal Demokratik Halk Devriminin bir parçası olduğunun bilincindeyiz. "Öğrenim Özgürlüğü, Can Güvenliği" şiarı etrafında en geniş kitleleri toparlayacağız. Bu toparlanmada ilkemiz "eylemde birlik, ajitasyon -propagandada serbestlik" tir. Yükselen mücadelemizi ne faşist, ne de sosyal-faşist baskılar engelleyemez.

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK !
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM !
YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ !
GENÇLİĞE CAN GÜVENLİĞİ, ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ !

ESKİŞEHİR ECZACILIK VE KİMYA MÜH. YÜK. OKULUNDAN
HALKIN KURTULUŞU yolunda
PROLETER DEVRİMCİ GENÇLER

Eskişehir KİM-DER seçimlerini proleter devrimciler kazandı

Eskişehir Kimya Mühendisliği Yüksek Okulu öğrencilerinin akademik, demokratik mücadelesini yürütmek için 1975 'de kurulan Kim-Der (Kimya Mühendisliği Kültür, Dayanışma Derneği) yurtsever, demokrat ve devrimci öğrencilerin toparlanacağı birim derneği olmak iddiasındaydı. Ama dernek kurulduğu zaman yönetim kurulunu oluşturan sosyal-faşistler, derneği giderek bir partinin yan örgütü durumuna getirdiler. Kimya Mühendisliği öğrencilerinin birim örgütü olan, en geniş kitleleri kucaklaması gereken Kim-Der, yönetimdeki revizyonistlerin pasifist tutumlarından ve kitleye önderlik edememelerinden dolayı bir avuç revizyonistin tekkesi haline gelmişti.

Revizyonistler kitleye akademik, demokratik talepleri doğrultusundaki mücadelede önderlik etmek yerine, kitleyi dağıtmayı yeğlediler. Kimya Mühendisliği öğrencilerinin hiç bir sorununa çözüm getirmeye çalışmadıkları gibi, derneği de uzun süre kapalı tuttular. Derneği ancak seçimden kısa süre önce, kendi arkadaşlarını üye yapmak için açıyorlardı. Bundan önceki, 1976 aralık ayında yapılan Genel Kurulda çeşitli oyunlar tertipleyerek devrimci öğrencilerden, 17 kişiyi "oy kullanamazlar, üyelikleri düştü" gerekçesiyle seçime sokmadılar. Ve devrimci öğrenciler 7 oy farkla seçimi kaybettiler.

Geçen bir yıl içinde yine yönetimde olan sosyal faşistler kitlenin okulumuza sahip çıkma, okulda can güvenliği, öğrenim özgürlüğü için mücadele etmek yolundaki isteklerine kulak tıkamışlardır. Yine kitlenin seminer ve toplantı tertiplemek gibi istekleri katı bir "merkeziyetçilikle" reddetmiş, kitle daha çok zorlayınca derneği kapatıp kaçmak yolunu seçmişlerdir.

Kim-Der yönetiminde olan sosyal-faşistler demokratik merkeziyetçilik ilkesinin demokratik yanını ortadan kaldırarak, dernekte kendi siyasetleri doğrultusunda seminer vermek istemişlerdi. Bu seminerlerde söz hakkı isteyen devrimcileri susturmak istediler. Ama tabandan bunların konuşmaları için istek gelince, kaba kuvvetle engellediler. Bütün bunlara rağmen yurtsever devrimcilerin kararlı muhalefeti sonucunda, kitle devrimcilerin safında toplanmaya başladı.

Bu arada yaklaşan yeni kongre tarihi , sosyal-faşistleri yönetimi bırakmamak için yeni oyunlar tezgahlamaya zorladı. Kim-Der saflarında yükselen devrimci muhalefet onların çöküşünün belirtisiydi.

Biz, devrimciler olarak üyeliklerimizi yenileyerek bir sosyal-faşist oyunu engellemek amacıyla oy kullanabilecek üye listesini saptadık. Böylece kongre gününe gelindi. Fakat sosyal-faşistlerin kongre saatini zamanında ve doğru olarak ilan etmemeleri neticesinde, kongre saatinde salt çoğunluk toplanamadı ve seçim kesin olmayan bir tarihe ertelendi. Kesin tarihi vermemelerinin amacı, iki kongre tarihi arasında kendi taraftarlarının üye olmalarını sağlamaktı.

Nitekim 8 Ocak 1978 'de yapılan kongrede, ertelenen ilk kongredeki üye sayısından kırk kişinin daha fazla olduğunu saptadık. Bütün oyunlarına rağmen kendi tabanlarını dahi seçime getiremeyen sosyal-faşistler seçimi kaybedeceklerini anlayınca kongreye katılmadılar. Seçimin, yönetim kurulu olmayınca iptal olacağını sandıklarını daha sonra kendileri itiraf ettiler. Bütün engelleme çabalarına rağmen devrimciler olarak biz özel bir gündem saptayarak seçime geçtik. Seçime tüm devrim şehitleri için saygı duruşuyla başladık. Daha sonra oluşturulan bir komisyor derneğin çalışma raporlarını inceleyip, sosyal-faşistlerin yaptıkları sahtekarlıkları su yüzüne çıkardı. Özel gündemin öneriler bölümünde yedi önerge verildi. Kongre sonunda yapılan oylamada devrimcilerin oluşturduğu tek liste vardı. Ve bu liste oybirliğiyle kabul edildi. Böylece Kim-Der'deki sosyal-faşist yönetim yıkılmış, yerine Halkın Kurtuluşu yolunda mücadele eden devrimciler, kitlelerin desteğiyle yönetime gelmişler -dir.

Bu arada ortayolcuların ve oportünistlerin tavırlarını belirtmekte yarar görüyoruz. Bu güne kadar sosyal-faşistlere karşı verilen mücadelede ortada görünmeyer. Devrimci Yol ve Halkın Sesi oportünistleri kongreye katıldılar. Ama gündemin seçim maddesine geçilince Devrimci Yol siyasetinin savunucuları ve Halkın Sesi oportünistleri kesin tavır belirlemeden kongreyi terkettiler.

Seçim Halkın Kurtuluşu yolunda gençliğin yönetimi almasıyla ve seçim sonuçları açıklanınca enternasyonal marşının ayakta söylenmesiye son buldu.

Bundan sonra biz Halkın Kurtuluşu yolunda gençlik olarak tüm yurtsever, devrimci, demokrat öğrencilerin öğrenim özgürlüğü, can güvenliği talebine daha sıkı sarılarak ve bugüne kadar yapılan hatalardan ders çıkararak, mücadelemize devam edeceğiz.

Kim-Der kongresinde verilen önergeler şunlardır:

1-Faşist diktatörlük tarafından kapatılan EYDGD ve Yıldıztepe Halk Derneği'nin kapatılmasının protesto edilmesi,

2- Öğrenci gençliğin yükselen mücadele süreci içinde kurulacak olan Öğrenci Dernekleri Fedarasyonu için yönetim kuruluna yetki verilmesi,

3- Faşist diktatörlük

Dev.Sa.11'de

Eskişehir İTİA'da faşist işgal kırıldı

Biz Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik sempatizanları ve diğer demokrat, yurtsever öğrenciler iki yıla yakın bir süredir okula devam edememekteydik. Faşist diktatörlüğün resmi, sivil güçleri bizim hatalarımızdan da yararlanarak mücadelemizi geriletebildiler.

Geçen sene akademinin birim örgütü İKD-DER, sosyal-faşistlerin elinde bulunuyordu. Bu hainler devamlı olarak kitlenin mücadelesini engellemeye, yılgınlık, pasifizm, teslimiyet yaymaya çalıştılar. Proleter devrimcilerin bunları teşhiri üzerine kendilerinden olmayan herkesi dernekten attılar ve kitlenin dağılmasını sağladılar.

Biz bundan sonra Halkın Kurtuluşu yolunda Gençlik'in, gençliğin örgütlenmesi ve mücadelesi tahlili ışığında çalışmalarımızı hızlandırdık. Çalışmalarımızı şöyle özetleyebiliriz:

1-Diğer yurtsever, demokrat siyasi gruplarla eylemde birlik, propaganda ve ajitasyonda serbestlik ilkesi üzerinde ittifak oluşturduk.

2-Faşistlerin ve sosyal-faşistlerin dışında, bütün yurtsever, demokrat öğrencilerin evlerini, oturdukları kahveleri dolaştık.

3-Basına açıklama yoluyla kamuoyu yaratılma çalışması yapıldı.

Kitlenin proleter devrimcilerin önderliğinde toparlanması sağlandıktan sonra 9 Ocak'ta faşistlerin işgalinde olan yurtların yanındaki okula çıktık. Bu militan mücadele karşısında korkuya kapılan faşistler saldırıya geçtiler ve yaptıkları 3 saldırı püskürtüldü.

Diğer siyasetlerin mücadelemize sekte vuran tavırlarından söz etmekte yarar görüyoruz. Bütün bu çalışmalar esnasında Devrimci Yol'dan arkadaşlar, kayıtsız ve sorumsuz tavırlara girdiler. İlk okula çıkışta tabanlarının çoğunu getirmediler. Ayrıca kitleyi bölücü ve huzursuz edici tavırlara girdiler. Fakat bizim doğru tavrımız karşısında teşhir oldular. Bu arkadaşları dürüst, birleştirici olmaya, grupçu tavırları bırakmaya çağırıyoruz.

YAŞASIN ESKİŞEHİR İTİA'NIN MİLİTAN MÜCADELESİ!
FAŞİSTLER YURTLARDAN ATILMALI ANTİ-FAŞİST ÖĞRENCİLER YURTLARA ALINMALIDIR !
İTİA'NIN BİRİM ÖRGÜTÜNÜ YARATMA YOLUNDA İLERİ !
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM !

Gençlik örgütlerini geniş kitleleri kucaklayan mücadeleci örgütler haline getirelim

Demokrat, yurtsever gençlik kitlelerinin mücadelesi yükselmeye devam etmektedir. Yükselen mücadele, gençliğin örgütlenmesinin önemini daha da artırmaktadır.

Gazetemiz bugüne kadar gençliğin örgütlenmesi meselesinin doğru kavranması için yoğun bir çaba harcadı. Ortaya koyduğu örgütlenme siyasetini devrimcilere ve gençlik kitlelerine kavratmaya çalıştı. Proleter devrimciler bu doğru siyaseti yaygınlaştırmakla kalmadılar. Onu hayata geçirdiler. Birçok yerde gençlik örgütleri kurdular.

Gençliğin örgütlenmesi siyasetimizi gençlik saflarında yaygınlaştırmak ve gençliğin mücadele ettiği, fakat örgütsüz olduğu alanlarda yeni örgütlenmeler yaratma mücadelemizi devam ettirmeliyiz.

Fakat gençlik örgütleri kurmak ve ilk elden varolan potansiyeli toparlamak yeterli değildir. Gençliği örgütlemek görevini bundan ibaret görmek yanlıştır. Bu çok dar bir bakış açısıdır. Gazetemizin 15. sayısındaki baş yazıda şöyle deniliyordu: "Çeşitli il ve ilçelerde gençliği, merkezi bir örgüt altında toparlamada attığımız adımlar hiç de küçümsenecek, önemsiz adımlar değildir. Fakat bunlar henüz ilk adımlar olarak değerlendirilmelidir. Gençlik örgütleri kurmak zor değildir. Zor olan bu örgütleri yaşatmak, daha da geniş gençlik kitlelerinin sahip çıktığı mücadele örgütleri haline getirmektir."

Bu gerçek kavranmalıdır. Gençliğin bir örgütten yoksun olduğu her hangi bir alanda, gençlik örgütü kurmak ve etrafındaki devrimci potansiyeli toparlamak sadece ilk adımdır. Bunun ardını getirmek gerekir. Bu da bulunduğumuz alanda, tüm gençlik kesimlerine yönelik planlı, programlı bir çalışma içine girmektir. Sürekli ve sistemli bir propaganda, ajitasyon faaliyeti geliştirmekle olur.

Bir kaç yıl önce de çeşitli yerlerde gençlik örgütleri kuruluyordu. Bunların büyük kısmı planlı programlı bir çalışma içine giremediklerinden, gençlik kitlelerine yönelik sürekli ve sistemli bir propaganda-ajitasyon faaliyeti geliştirmediklerinden kısa zamanda gençlik kitlelerinden tecrit oluyorlardı. Sınırlı sayıda devrimcinin gelip gittiği, oturduğu, ideolojik mücadele veya tartışma adına boş gevezeliklerin yapıldığı tartışma kulüpleri görünümünü kazanıyorlardı. Bu tür örgütler ya tamamen mücadelenin dışında kalıyordu, veyahutta mücadele içindeki yerleri çok sınırlı oluyordu.

Bugün hala çeşitli oportünist, revizyonist grupların yer aldığı böyle il örgütleri var. Bunlar bizim için olumsuz örneklerdir. Biz gençlik örgütlerini geniş kitleleri kucaklayacak ve devrim yolunda seferber eden örgütler olarak görmekteyiz. Bize, en geniş kitleleri bağrında toplayan ve bulunduğu alanda devrimci mücadeleyi geliştiren, ona önderlik eden örgütler gereklidir. Ülkenin dört bir tarafında yaygınlaşan Yurtsever Devrimci Gençlik Dernekleri böylesi örgütler olmalıdır. YDGD'ler mevcut potansiyeli toparlamakla kalmamalı, mücadeleye ilgisiz kalan veya gericiliğin (reformizmin, faşizmin) etkisi altında olan gençlik kitlelerini devrim mücadelesine kazanmak için somut ve yaratıcı bir çalışma içine girmelidirler.

Bugün proleter devrimci hareket, çeşitli eksikliklerini ve zaaflarını giderme yönünde büyük adımlar atmaktadır. Her alanda büyük atılımlar yapmaya hazırlanmaktadır. Gençliğin il ve ilçeler düzeyindeki örgütlenmelerini ülke çapında merkezileştirmek de bu ileriye atılmanın bir parçasıdır.

Ülke düzeyindeki bir gençlik örgütü, il ve ilçeler düzeyinde geniş gençlik kitlelerini kucaklayan, onlara önderlik eden, mücadeleci gençlik örgütleri temelinde yükseldiği taktirde güçlüdür. Ancak bu durumda ülkedeki devrimci gençlik hareketine damgasını vuran bir örgüt niteliği kazanabilir. İl ve ilçeler düzeyindeki gençlik örgütleri güçsüz olurlarsa, ülke çapında örgüt de güçsüz olur. Bunun bilincinde olarak gençlik örgütlerimizi geniş kitlelerle birleşen onlara yol gösteren mücadeleci örgütler haline getirelim.

Manisa YDGD'ye atılan bomba sonucu meydana gelen hasar

Sivrihisar-YDGD, 20 yoksul çocuğu giydirdi

Sivrihisar işçi-köylü-öğrenci gençliğinin merkezi kitle örgütü Sivrihisar-YDGD temin etmiş olduğu 70 adet palto ve mantoyu, yoksul ve dar gelirli aile çocuklarına dağıttı. Dağıtımdan önce, kahvelerde yapılan konuşma ile halktan, ilçedeki yoksul ve dar gelirli ailelerin tespiti için yardım istendi. Bu halk tarafından oldukça olumlu karşılandı. Bu aynı zamanda, faşistlerin, sosyal-faşistlerin Sivrihisar-YDGD aleyhinde yürüttükleri demagojiyi de iflas ettirdi.

Sivrihisar-YDGD, kitlelerle bağ kurmanın siyasi bilinç taşımakla olduğu gibi, onlarla sosyal yardım ve kültürel faaliyetlerle de bağ kurulabilineceğini kavradı.

Bizler halk gençliğini, faşist diktatörlüğe karşı birleştirmeye çalışırken, olanaklarımız nisbetinde bu gibi faaliyetlere devam edeceğiz.

SİVRİHİSAR-YDGD

MUT-YDGD AÇILMALIDIR!

Mut Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği 2 Ocak günü polisler tarafından arandı. Yapılan aramada Deniz Gezmiş, Yusuf Aslan ve Hüseyin İnan'ın gazetelerden kesilmiş resimleri bulundu. Faşist diktatörlüğün resmi güçleri bunları gerekçe olarak gösterip, Mut Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği'ni bir ay süreyle kapattılar.

Diğer demokratik kitle örgütleri gibi Mut Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği'nin kapatılması da faşist diktatörlüğün sömürü ve zulüm düzenine karşı mücadele eden yığınların örgütlenmesinden nasıl da telaşa kapıldığına işarettir. Bu telaşlardandır ki, sudan bahaneler (18 yaşından küçüklerin, resimlerin, gazetelerin bulunması vs.) öne sürerek demokratik kitle örgütlerini kapatmakta veya bunlara silahlı bombalı saldırılar düzenlemektedir. Niçin mi? Bütün bunların hepsi, bu sömürü ve zulüm düzeninin ömrünü biraz daha uzatmak içindir. Mut'lu devrimciler bize ulaştırdıkları haberlerinde bu konuda şöyle demektedirler: " Onlar halkımızın bir dilim ekmeğine, bir baş soğanına bile bitmeyen bir iştahla, oburca göz dikmişlerdir. Bu yüzden halkımızın ve gençliğin en ufak kıpırdanışına uyanışına tahammül edememektedirler. Her uyanışı ve kıpırdanışı güçleri yettiğince, en azgın bir biçimde bastırmak istemektedirler."

Faşist diktatörlük, tüm saldırılarına rağmen nasıl ki ülkemiz gençliğinin devrimci mücadelesini durduramıyorsa, aynı şekilde Mut-YDGD'yi kapatmakla Mut gençliğinin mücadelesini durduramayacaktır.

«DERNEKLER ÜZERİNDEKİ FAŞİST BASKILARA SON!»

Halk ve gençliğin örgütlenmesi ve bunun sonucu olarak faşist diktatörlüğe karşı mücadelenin güçlenmesi resmi ve sivil faşistlerin yüreklerine korku salmaktadır. Son zamanlarda devrimcilere ve derneklere yapılan saldırılar bunun en açık örneğidir. Faşistler halkın ve onun bir parçası olan gençliğin örgütlenmesini engelleme, mücadelesini bastırma çabası içerisindedirler.

Bir süre önce kurulan Manisa Yurtsever Devrimci Gençlik Derneği kısa zamanda kitleler içinde saygınlık kazandı. İşçi-köylü-öğrenci gençliği örgütlemede ve faşizme, sosyal-faşizme, karşı mücadeleye sokmada başarılı adımlar attı. Özellikle Ülkü Ocaklı faşist beslemelere karşı - halk gençliğinin mücadelesini yükseltti. Bu durumdan telaşa kapılan resmi faşistler derneğimizi kapatmak için türlü yollara başvurdular. (tüzük eksikliği vs.) Ülkü Ocaklı faşistler ise yaptıkları saldırılarda gereken cevabı aldılar.

31 Aralık 1977 günü akşamı (yılbaşı gecesi) derneğimize bomba atılmış; patlama sonucu tüm camlar kırılmış ve hasar olmuştur. 1 Ocak 1978 günü olayı protesto etmek ve faşistlerin saldırgan yüzünü halka teşhir etmek için devrimciler bildiri dağıtmıştır. Bildiri dağıtan devrimcilere, polis ve Ülkü Ocaklı faşistler saldırmışlar; 3 arkadaşımız sebepsiz içeri alınmış, iki gün süreyle işkence (falakaya yatırmak, soğuk su üzerinde gezdirmek, sırta binmek gibi) yapılmıştır. İşkenceden sonra Dernek Başkanı arkadaşımız, gerekçesiz olarak tutuklanarak, cezaevine gönderilmiştir. Ancak tüm bu saldırılar, bombalar, polis baskıları, işkenceler, cezaevleri; hiç biri Halkın Kurtuluşu yolunda gençliğin mücadelesini geçici de olsa bastıramamıştır. Aksine faşist diktatörlüğe karşı verdiğimiz mücadele bayrağı daha da yükselecektir.

Manisa YDGD ve tüm dernekler üzerindeki faşist baskıları protesto ediyor ve Manisa YDGD Başkanı arkadaşımızın serbest bırakılmasını istiyoruz.

FAŞİST DİKTATÖRLÜĞÜN SALDIRILARINA KARŞI DERNEKLERİMİZE MİLİTANCA SAHİP ÇIKALIM !

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK !

YAŞASIN ULUSAL DEMOKRATİK HALK DEVRİMİ !

MANİSA-YDGD'DEN PROLETER DEVRİMCİ GENÇLER

Bilecik Kültür Derneği'nin 3. Olağan Kongresinde derneğin adı Bilecik-YDGD olarak değiştirildi

Tabanında ve yönetiminde Halkın Kurtuluşu taraftarı gençlerin bulunduğu BİK-DER'in 26 Aralık 1977 pazar günü yapılan III. Olağan Kongresinde derneğin adı, amacı, programı "HALKIN KURTULUŞU yolunda GENÇLİK"in doğru siyasetine uygun olarak değiştirildi.

Genellikle çoğunu öğrenci gençliğin oluşturduğu Bilecik-YDGD'nin tabanında işçi-köylü- öğrenci gençlik de bulunmaktadır. Öğrenci gençliğin çoğunluğunu, okumak için Bilecik'e gelmiş köylü çocukları oluşturmaktadır.

Halkın Kurtuluşu taraftarı gençlerin yönlendirdiği BİK-DER iki yıl önce kurulmuştu. Hata ve eksiklikler yüzünden dernek gençlik yığınlarıyla yeteri derecede kaynaşamadı. Ancak "HALKIN KURTULUŞU yolunda GENÇLİK"in doğru gençlik örgütlenmesi ve mücadelesi anlayışıyla beraber izlenen kitle çizgisiyle sağ oportünizm ve revizyonizm mahkum edildi. 3-5 kişiden oluşan PDA oportünistlerinin yüzü açığa çıkarıldı ve kitleden tecrit edildiler. Derneğe gelip giden "Devrimci Yol"dan arkadaşların da tabanı olmadığı için genel kurula bile katılmadılar. Her türden burjuva ideolojisini mahkum etmek için açmış olduğumuz ideolojik mücadele kampanyasını yoğunlaştırarak her türden burjuva çizgisini özellikle de yeni oportünizmin Türkiye temsilcisi durumundaki PDA'nın sağ çizgisini mahkum edeceğimize inanıyoruz.

Tüm kararların oy birliği ile alındığı Bilecik Kültür Derneği (BİLECİK-YDGD) kongresinde;

1-Yurtsever, devrimci basın üzerindeki faşist ve sosyal-faşist baskıları,

2-Halkın Kurtuluşu gazetesi Yazıişleri Müdürü MUSTAFA YILDIRIMTÜRK'ün tutuklanmasını ve İzmit'e sürülmesini,

3-Faşizmi, siyasi cinayetleri, hayat pahalılığını, işsizliği,

4-Kitle örgütlerine yöneltilen faşist ve sosyal-faşist saldırı ve baskıları, protesto etmeye oy birliği ile karar alınmıştır.

YDGD'LERİN MÜCADELESİNİ MERKEZİLEŞTİRMEK İÇİN İLERİ !

FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET !

Ankara Devlet Mühendislik ve Mimarlık Akademisi ve Yüksek Okulu'nda devrimci mücadele

Bütün çelişmelerin her geçen gün keskinleştiği tüm çatışmaların daha büyük çatışmalara zemin hazırlayarak şiddetlendiği, emperyalizm ve proleter devrimleri çağı olan çağımızda kapitalist ve revizyonist sistemin içine düştüğü buhran giderek daha da çekilmez bir hal alıyor. Emperyalistler ve sosyal-emperyalistler ve onların sömürge ve yarı-sömürge ülkelerdeki uşakları, ezilen halklar üzerindeki sömürülerini daha da yoğunlaştırarak buhrandan kurtulmaya çalışıyorlar. Başta sosyalist ülkeler ve dünya proletaryası olmak üzere tüm ezilen halkların bu sömürü ve boyunduruk altına alma çabalarına karşı mücadelesi giderek üst boyutlara ulaşmakta . Keskinleşen bu çelişmeler, esas olarak ABD emperyalizminin hegemonyası ve Sovyet sosyal- emperyalizminin yayılmacılığı altındaki, komprador burjuvazi ve toprak ağalarının faşist diktatörlüğünün hüküm sürdüğü ülkemizde de kendini göstermektedir. Buna bağlı olarak faşist diktatörlüğün 1. ve 2. MC döneminde daha da artan ekonomik ve siyasi bunalım , halk saflarında toplumsal muhalefetin gelişmesine yolaçmış ve kendiliğinden de olsa, dağınık da olsa halkımız ve onun bir parçası halk gençliğinin faşist diktatörlüğe karşı mücadelesi durmak bilmemiştir. Halkımızın ve özel olarak da halk gençliğinin yükselen bu mücadelesine bağlı olarak okulumuz ADMMA-YO'da da günden güne güç kazanmış ve özellikle de son günlerde resmi ve sivil her türlü saldırılara rağmen, okulumuzdaki faşist saltanat temellerinden sarsılmaya başlamıştır . Bu son dönemin değerlendirilmesine geçmeden önce, okulumuzun yapısı ve geçmiş mücadelemiz hakkında kısa da olsa bir bilgi vermek yerinde olur sanırız.

1971-1972'de devletleştirilen özel yüksek okullardan biri olan (Yükseliş), o dönemden beri geniş anti-faşist tabana sahip, aşağı-yukarı 15-20 bin kişilik okullardan biridir. 1971 yenilgi döneminden sonra gelişen halk hareketlerine paralel olarak okulumuzda da devrimci mücadele gelişmeye başladı.

1974 yılında ADMMA-YO-DER'in kurulması ile birlikte örgütsüzlük yavaş yavaş örgütlülüğe dönüştürülmeye başlandı. 1975 öğrenim yılında dernek önderliğinde konulan akademik-demokratik nitelikteki boykotun genel olarak başarıya ulaşmasıyla birlikte okulumuz devrimcilerin kalesi haline geldi. Anti-faşist bir karaktere sahip olmasına rağmen kitle, ezici bir çoğunlukla siyasi bilinçten yoksundu. Önde gelen devrimcilerin ise ideolojik mücadele adına yaptıkları,kantin köşelerindeki tartışmalardan ibaret idi.Kitle ile bağlar kurma meselesi hiç üzerinde durulmayan önemli meselelerden biri idi.

Bilindiği gibi, 1975'te 1. MC hükümetinin kurulması ile özellikle eğitim kurumlarına karşı girişilen faşist saldırılar yoğunlaştı. Ve nihayet Ankara'da bir denge unsuru olan okulumuz faşist diktatörlükçe boy hedefi seçildi. O dönem faşist diktatörlüğün eğitim kurumları üzerinde sürdürdükleri politika şöyle idi: Faşistlerin etkin olduğu okulların açık tutularak,oralarda faşist egemenliğin devamını sağlamak. Devrimcilerin etkin olduğu okulların ise kapatılarak işlemez hale getirilmesi ve devrimci potansiyelin dağıtılması.

Nitekim en ufak olaylar dahi bahane edilerek okulumuz uzun ve kısa sürelerle olmak üzere defalarca kapatıldı.

1976 Martında tüm kitlenin de katılmasıyla sınavları boykot kararı alındı. Boykotun konulması talep olarak doğru idi. Çünkü makinalı tüfekler ve panzer gölgeleri altında üstelik de eğitim görmeden sınavlara girmeye karşı çıkıyorduk. Ancak boykot o günkü şartlar altında taktik olarak yanlış bir karardı. Çünkü, faşist diktatörlük okulumuzdaki devrimci etkinliği yok etmek, yerine faşist etkinliği geçirmek istiyordu. Bu anlamda bizim, okula her ne şart altında olursa olsun gidip, polis-faşist-idare işbirliğinin gerçekleştirmeye çalıştığı oyunları bozmamız gerekiyordu.

Boykotumuzu, okulumuzun bulunduğu Maltepe semtinin resmi ve sivil faşist güçlerce işgal edilmiş olmasından dolayı, dışardan yürütmek mecburiyetinde kaldık. Afiş, bildiri, duvar gazetesi, duraklarda propaganda .... vs. gibi çalışmalar yaptık. Neticede sınavlara katılma oranı % 2-7 olmasına rağmen başarı kazanamadık.Boykot faşistlerce kırıldığı gibi, faşistlerin okulda örgütlenmelerine yol açtı ve faşist işgalin gerçekleştirilmesinin önemli nedenlerinden birini oluşturdu. Boykot döneminde dernek yönetimi Devrimci Gençlik, TİP ve Halkın Kurtuluşu'nun oluşturduğu heterojen bir yapıya sahipti. Daha sonra Halkın Kurtuluşu olarak bizler, "hatalı boykot"un özeleştirisini vermemize rağmen, Devrimci Gençlik ise özeleştiri vermek bir yana bütün suçu bize yüklemeye çalıştı. 29 Martta okul açıldı. Okula gittiğimizde okulun dışarıdan getirilmiş faşistlerce işgal edildiğini gördük. Ertesi gün ise Maltepe'de Sami Ovalıoğlu yoldaşımız faşistlerce katledildi...

Birçok arkadaşımız yaralandı. 8 Nisan Kurtuluş olaylarında Burhan Barın yoldaşımız şehit edildi. Ardı arkası kesilmeyen bu saldırılar belirli ölçülerde dağınıklığı getirmiş olsa da bizleri hiç bir zaman yıldırmadı. Bu arada şunu önemle belirtmekte fayda var. O sıralarda Devrimci Gençlik'ten arkadaşlar şöyle diyorlardı: "Bu şartlarda mücadele verilmez; mücadele bizim boyutlarımızı aşmıştır. Okulun kapatılması doğrultusunda çalışalım." O günlerde okulun kapatılmasının mücadeleden kaçmanın daha ince bir şekilde savunulması olduğunu gören bizler, bu öneriye karşı çıktık.

17 Nisan 1976'da yapılan dernek seçimlerini biz kazandık. Yaz tatiline kadar tüm hata ve zaaflarına rağmen, yurt çapında örnek bir militan mücadele verdik. O dönemde Devrimci Gençlik'in yönetimde bulunduğu GAZİ-DER (Gazi Eğitim Enstitüsü) hatalı bir boykot ile mücadeleyi bırakmış, diğerleri ya okula gidemez veya kapatılmış durumda iken, ADMMA-YO'lu öğrencilerin ADMMA-YO-DER önderliğinde yükselttiği mücadele bayrağı hakim sınıfların yüreğine korku salıyordu. Yine o dönemde Türkiye'de ilk defa öğrenci velilerinden oluşan AİLE-DER kuruldu ve kamuoyunun geniş desteğini kazanmasını bildik. Bu dönemde kitle okula gelmiyordu. Bizler ise sürekli velilerimizle bazen demokrat milletvekilleri ile okula gidip faşistlerle çatışıyorduk. 76 Temmuz imtihanları ve daha sonraki dönemlerde saldırılar giderek yoğunlaşıyordu. Okul dışında, Maltepe'de saldırıya uğramadığımız gün yoktu. Okulda ise sınıflarımıza dağılmamızın, hatta okul içerisine girmemizin şartları (polis-faşist-idare baskısının alabildiğine yoğunlaşması, bunun karşısında biz devrimcilerin giderek güç kaybetmesi ve bazı taktik hatalarımız nedeniyle) yavaş yavaş ortadan kalkıyordu. Okula her gidişimizde daha ilk katta polis ve faşistlerin saldırısına uğruyorduk Bu saldırılarda suçlu bizler gösterilerek pratikte ileri gelen arkadaşlarımız gözaltına alınıyor, tutuklanıyordu.

Bu arada faşistler, yaptıkları çeşitli demagojilerle okulcu kitleyi ve hatta devrimci sempatizanları, devrimci gruptan bağımsız bir şekilde tek tek okula çekmeyi başarıyorlardı. Devrimci gruptan bağımsız bir şekilde okula gidenlerin sayısı giderek artıyordu. Devrimciler kitleden tecrit ediliyordu.

Demirtepe'de uğradığımız silahlı saldırı sonucu M.Emin Ece arkadaşımız şehit oldu. İki arkadaşımız ağır yaralandı. Sayımızın giderek azalmasıyla birlikte okula gidişler de azaldı. Gücümüz oranında okula gidiyorduk. Okula her gittiğimizde ise; sopa, zincir, demir çubuk, muşta ile faşistlerin saldırısına uğrarken diğer taraftan polisler tarafından Maltepe'ye kadar kovalanıyorduk ve Maltepe Ülkü Ocakları'ndan çıkan faşistlerin saldırılarına uğruyorduk.

Okulumuzun bu duruma düşmesinin en önemli nedenlerinden biri, doğru bir kitle çizgisine sahip olamayışımızdır. Militan mücadelemizin doruk noktasına ulaşmış olmasına karşın,kitle ile siyasi bağların yok denecek kadar az olması,siyasi seviyemizin düşük olması, okulumuzun bu duruma düşmesinin esas nedenlerini oluşturmaktadır. Genellikle bu mücadele günlerinde Ankara'da birçok okulun kapalı olması veya faşistlerin işgali altında bulunması nedeniyle faşistler istedikleri gibi okulumuza güç yığabiliyorlardı.Genel olarak o dönemde okulumuzun faşistlerce boy hedefi seçilmesi, okulun konumunun bizim açımızdan ne saldırı ne de savunmaya elverişsiz olması gibi bir sürü etkileyici sebepler de okulumuzun bu hale gelmesinin nedeni oldular.Bir de şunu belirtelim ki, o dönemlerde patlak veren (halk sınıflarına tekabül eden siyasetler arasındaki) çatışmalar mücadelemizde birlik ve beraberliğin sağlamamasına yol açtılar. Tüm bunların yanı sıra, geceler tertip edilerek,tiyatro tutularak birçok toparlanma çalışmaları yapıldı. En önemlisi okuldaki faşist işgali kıracak tek gücün örgütlü kitlelerin olabileceğini kavramamızla birlikte, okula tek tek gidebilen deşifre olmamış, devrimci, yurtsever arkadaşlardan oluşan okul için örgütlenmeyi inşa ettik. Bu amaçla sınıf örgütlenmeleri yaratılarak, kitle ile bağlar geliştirilmeye başlandı. Çeşitli toplantılarda (genel ve sınıf toplantılarında) çeşitli konularda seminerler verildi. Diğer taraftan okula gidemeyen devrimcilerin tekrar bir araya getirilmesine çalışıldı.

77 Nisan'ında yapılan dernek seçimlerini Devrimci Gençlik grubu kazandı.Şunu belirtmekte fayda var.Seçimleri kesinlikle ideolojik mücadele sonucu kaybetmedik. Kim daha fazla üye kaydettiyse, seçimi o kazanacaktı ve öyle oldu. Ayrıca bu zor dönemde yönetimde olmanın yıpratıcılığı da seçimleri kaybetmemizi etkiledi. Devrimci Gençlik yaptığı çalışmalarda okulun faşist işgal altına girmesinin sorumluluğunu yalnız bizlere yüklüyordu. (Biz şunu iddia ediyoruz. Bizden önceki yönetim kurulu döneminde, biz de dahil olmak üzere, tüm siyasi yoğunluklar, kitleler ile kalıcı bağlar kuramadığımız , onları örgütleyemediğimiz için suçluyuz) Seçimleri TİP, TSİP, İGD'li sosyal-faşistlerin de desteği ile Devrimci Gençlik kazandı. 18 Nisan'da okul tekrar açıldı. Sadece ilk gün gidebildik. Daha sonra iki ay gibi uzun bir dönem okula gidilmedi. 5 Haziran seçimlerinden sonra CHP'nin hükümet olması ile birlikte son bir hafta okula gidildi. O da tüm devrimciler sadece 1 veya 2 sınıfa girmek şartı ile.

Kitle "en kısa zamanda faşist işgali kıracağız" diyen Devrimci Gençlik'in yüzünü bu dönemde daha iyi tanıdı. Arkadaşlar iki aylık dönemi şöyle değerlendirdiler: "Bize kötü miras bırakıldığı için okula gidemedik." Fakat bu bir mazeret olmaktan öte, oportünist bir kıvırtmacadan başka bir şey değildir. Bizler de yönetime geldiğimizde faşist işgal altında olan bir okulu devralmıştık. Son zamanda gerilememize rağmen mücadeleyi hiç bir zaman bırakmadık.

Okulda elde edilen şu andaki başarılara sahip çıkan AYÖD o dönemde dernek yönetimi bizde olduğu için zerre kadar yardım etmemişti. Şimdiki mücadelenin sevaplarına sahip çıkmaya çalışan AYÖD, geçmişte faşist diktatörlüğün en azgın bir biçimde saldırdığı dönemde nerelerdeydi? AYÖD'ten bunları sormaya hakkımız var. Çünkü birçok okulun faşist işgal altına girmesinin sorumlusu AYÖD'ün izlediği kitlelerden kopuk siyasettir. AYÖD yöneticileri kitlelerden tecrit olmalarının sebebini, demagojilerle tahrifatlarla çarpıtmak yerine geçmişin hesabını vermelidirler. Bizler HALKIN KURTULUŞU yolunda GENÇLİK'in gençlik mücadelesi ve örgütlenmesi hakkındaki doğru tahlilleri ışığında, AYÖD'den ayrıldık. Onun kitleler önünde siyasi teşhirini yaptık; ayrıca anti-demokratik uygulamalarını ve Devrimci Gençlik tekkesi haline geldiğini açıkladık. Siyasi eleştirilerimize cevap veremedikleri için bizi asılsız suçlamalarıyla "mahkum" etmeye çalıştılar. AYÖD Genel Kurulu'nun yaklaşması üzerine kitlelerden tecrit olmaktan korkan AYÖD yöneticileri, hakkımızda hiç bir gerçek payı taşımayan çamur kampanyasını yoğunlaştırdılar. Diğer okulların toplantılarında ADMMA-YO'da Halkın Kurtuluşu'nun mücadeleyi terk ettiğini açıkladılar. Daha önceyse okul 7 Kasım'da açılmasına rağmen İzmir Bornova kampusunda astıkları bir duvar gazetesinde şunları yazdılar: "ADMMA-YO'da faşist işgal kırılmıştır.Halkın Kurtuluşu oportünistleri okula gelmemektedir. Lütfen bu baylar yaklaşan imtihanlara teşrif etsinler". Bunun yalan olduğunu kitleler önünde açıkladığımızda, İzmir'den haberleri olmadığını, araştıracaklarını, sonra cevap vereceklerini açıkladılar. Hala cevap bekliyoruz...

Bugün dernek yönetiminin izlediği sekter,tekkeci anlayışa rağmen, okuldaki mücadelede, 1978 öğrenim yılına (7 Kasım 1977) girmemizle birlikte geçmişe oranla oldukça önemli mevziler kazanmış durumdayız. Okul açıldığında sayımız 40-100 arasında idi. Bu sayıya rağmen okula her gün gidildi. Okula gittimizde polisin tavrı geçmişe oranla çok yumuşaktı. İlk günden itibaren ortalama 5-6 kişi olmak üzere sınıflara dağıldık. Okulun ilk günleri okulda yalnızca faşistler, polis ve bizler vardık. Birinci haftadan sonra okula kitle gelmeye başladı. Kitlenin gözleri önünde faşistlere üst üste indirdiğimiz darbeler neticesinde kitlenin güvenini kazanıyorduk ve sayımız giderek artmaya başlamıştı. Sayımız artık 1000 kadar hatta daha fazla. Devrimci Gençlik'ten arkadaşlar, daha okulun ilk açıldığı günden itibaren faşist işgalin kırıldığı yaygarasını yapmaktadırlar. Faşist işgali kırmaktan "devrimcilerin okula gidip gelebilmelerini" veya "sınavlara girebilmelerini" anlayanlar için doğal bir sonuç. Oysa yalnızca Ülkü Ocaklı faşistlerin etkinliğinin kırılması, faşist işgalin kırılması anlamında ele alınmamalı. Çünkü çeşitli okulları faşist işgal altında tutan güçler polis-faşist-idare üçlüsüdür. İşgali kırmaktan anlamamız gereken, tümden bu üçlünün geriletilmesi daha açık bir deyişle; faşistlerin, polislerin okuldan atılması veya etkinliklerinin kırılması, insiyatifin devrimcilerin eline geçirilmesi bir de, idarenin demokratlaştırılması (öğrencilerin yönetime katılması.. vs.) olmalıdır. Oysa Ülkü Ocaklarının etkinliğinin okul içerisinde kırılmış olmasına rağmen, henüz birçok şey polisin ve idarenin isteği doğrultusunda gelişmektedir.

Ancak okulda önemli ölçüde mevziler kazanmış durumdayız. Bu mevzilerin korunması ve yeni başarılara zemin olabilmesi için, bugün içinde bulun

Dev.Sa.11'de

Faşist cinayet şebekelerinin katlettiği

Baş.ta.sa.5'de

bir ortayolcu politikanın izleyicisi olan "Devrimci Yol" ve "KSD" savundukları siyasi çizginin sınıf karakterinden doğan tavırlar koydular. Gençlik güçlerinin devrimci eylem birliği gibi hayati bir göreve sekter bir biçimde yaklaştılar. Yapılan görüşmelerde, cenazenin kendilerine ait olduğunu, kendi disiplinlerine herkesin uymasının zorunlu olduğunu ve ittifarkında ancak tespit ettikleri sloganlar etrafında gerçekleşebileceğini, aksinde kan döküleceğini söylediler.

Onlar her şeyden önce, ölen bir yurtsever veya devrimcinin bütün halka ait olduğunu kavramamaktadırlar. Yurtseverlerin, devrimcilerin cenazelerinin bütün halk ve gençlik güçlerinin birliği temelinde anti-faşist güçlü gösteriler haline getirilmesini önemsiz ve yapılması gerekmeyen bir şey olarak görmektedirler.' Bu ölü bizimdir. Bizim disiplinimiz altında yine biz cenazesini kaldırırız' diyerek, halkın ölülerini halktan ve gençlikten koparmakta, bütün halk ve gençlik güçlerinin birliği ve eylemi yerine kendi grup gösterilerini her zaman örgütlemek istemektedirler.

Revizyonizme karşı revizyonizm yanlısı bir orta yolculuğun "ilkelerinin", halk gençliğinin güçlerinin ve eyleminin birliğini sağlayamayacağı ve açık bir ilkesizlik olacağı ortadadır. Bugün ülkemizde halkın ve onun gençliğinin gerçek birliğini savunan ve hayata geçirmek için kararlı ve tutarlı bir mücadeleyi adım adım örgütleyenler proleter devrimcilerdir. Ve bu birliğin tek doğru ilkesi "eylemde birlik, ajitasyon ve propaganda da serbestlik" ilkesidir. Halk ve gençlik güçlerinin birleştirilmesi de bu temelde gerçekleşecektir. Yoksa modern revizyonizm yanlısı bir ortayolculuğun ne idüğü belirsiz "ilkeli" ilkesizliği temelinde gerçekleşmeyecektir. Ortayolcu akımların bu tavırları doğru değil yanlıştır. Onlar gençlik güçlerinin birleştiricisi değil bölücüsüdürler.

Disiplinden, devrimci siyasetlerin propaganda ve ajitasyonlarına yasaklar konulmasını anlayan ortayolcular esasen disiplinsizliği örgütlemekte ve gençlik güçlerinin bölünmesinde fiili rol oynamaktadırlar. Böyle eylemlerde disiplin, "yasaklar"la değil; bizzat, halk güçleri için demokrasinin ve birleşmenin ilkesi olan "eylemde birlik, propaganda ve ajitasyonda serbestlik" ile sağlanabilir. Bugün devrimci gençliğin "disiplin" adına konulan yasaklara değil, gerçek bir eylem birliğine ihtiyacı vardır. Ve bunun yolu belirlidir. Bu yol izlenerek bölücülük altedilebilir ve gençliğin birliğinin önündeki engeller aşılabilir.

Bütün gençliğe vaazedilen ve soyut 2-3 sloganın ortak atılmasıyla sağlanabileceği savunulan bir birlik olamaz. Bugün yurtsever, devrimci gençlik, bu sakat anlayışları reddetme mücadelesini yükseltmeli ve gerçekten halk gençliğinin birliği yolunda ileri atılımlar yapmalıdır. Gerçek birliği hayat içerisinde bizzat kazanmalıdır. "Devrimci Yol","KSD" vb. ortayolcular da sözde birlik anlayışlarını terketmeli, halk gençliğinin güç ve eylem birliğinin sağlanması için ciddi adımlar atmalıdırlar. Proleter devrimci gençlik, eylemde birliğin sağlanması için tutarlı tavrını açıkça ortaya koymuştur. Onun düzenlediği eylemler bütün devrimci gençlik güçlerine açıktır ve "yasaklar" yoktur. Bölünmeyi değil, birliği isteyenlerin tavrı budur ve böyle olmalıdır.

Eskişehir KİM-DER seçimlerini

Baş.ta.sa.8'de

tarafından katledilen, işkencede öldürülen tüm devrimciler için genel kurulun protestosu, proleter devrimci Gökhan Edge'nin katillerinin bulunup hesap sorulması,

4- Yarı-askeri MHP, Ülkü Ocakları, MİSK vb. halk düşmanı yerlerin kapanması için mücadele edilmesi,

5- Faşist diktatörlüğün zındanlarında tutulan tüm devrimciler ve halkımız için Genel Af çıkarılması, 141,142,146,311,312 gibi faşist kanunların protesto edilmesi,

6- Faşist diktatörlüğün tutukladığı, işkence yaptığı yurtsever, devrimci yayın organlarının sahiplerinin, yazıişleri müdürlerinin tutuklanmasının, Askeri mahkemelerde yargılanmalarının protesto edilmesi.

Ayrıca Halkın Kurtuluşunun eski yazıişleri müdürü Mustafa Yıldırımtürk'ün ve diğer devrimci yayın organı sahiplerinin derhal serbest bırakılması,

7- Faşist, sosyal-faşist baskılar altında bulunan yurtsever, devrimci basın üzerindeki baskıların protesto edilmesi.

Genel Kurula sunulan bu öneriler oy birliğiyle kabul edilmiştir.

KAHROLSUN FAŞİST DİKTATÖRLÜK!
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!
GENÇLİĞE CAN GÜVENLİĞİ, ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ!

ESKİŞEHİR
KİMYA MÜH.YÜK.OK.
HALKIN KURTULUŞU yolunda
PROLETER DEVRİMCİ GENÇLER

Lenin'i

Baş.ta.sa.12'de

yunduruğu altında nasıl yaşadıklarını gördükleri zaman, sömürücülere karşı mücadeleyi başlatanların başına gelen acıları bizzat yaşadıkları zaman, kazanılanın savunulması için, bu mücadelenin devamının ne fedakarlıklar gerektirdiğini gördükleri zaman, ve toprak sahiplarinin ve kapitalistlerin nasıl da çılgın hasımlar olduğunu gördükleri zaman -bu çevre içinde komünist olmak üzere eğitilmişlerdir, komünist manevivatın temeli, komünizmin sağlamlaştırılması ve tamamlanması için mücadeledir. Bu, komünist eğitim, öğrenim ve öğretimin de temelidir." (age, 316)

Ölümünün 54. yılında Lenin'in ölümsüz öğretisi proletaryanın ve ezilen dünya halklarının ve gençliğinin elinde bir kurtuluş silahıdır. Gençlik, emperyalizme, sosyal-emperyalizme, uluslararası gericiliğe ve her türden revizyonizme karşı, bugün, bu silaha daha sıkıca sarılmaktadır. Zafer bu silaha sıkıca sarılanların olacaktır.

KAHROLSUN REVİZYONİZM, OPORTÜNİZM, TROÇKİZM !
YAŞASIN MARKSİZM-LENİNİZM !

Kararlı direnişimiz

Baş.ta.sa.4'de

b- Evci olmayan arkadaşlara çumartesi günü 5 saat izin verilecek.

c- Cuma günleri etüt olmayacak.

d- Yemek listeleri öğrenci temsilcileri tarafından hazırlanacak. Yemekler temiz ve iyi çıkacak.

e- Belletici öğretmenler kesinlikle arkadaşlarımızı dövmeyecekler.

f- Bundan böyle ortaokulların okul çıkışında, pansiyonun önündeki demir kapı açılacak.

Bu direniş sırasında yoldaşça yardımlaşmayı, mücadele ederek haklarımızı mutlaka kazanacağımızı öğrendik. Tabi bu arada hatalarımız da oldu: Faşistleri teşhir için kitle içinde daha bilinçli çalışmalıydık. Kitleyi eğitmeden kitleden bir şeyler beklemenin yanlış olduğunu öğrendik.

KADINLAR KATILMADAN DEVRİM OLMAZ !
FAŞİST-FEODAL EĞİTİME SON!
KAHROLSUN FAŞİZM SOSYAL-FAŞİZM!
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET!

YENİMAHALLE
HALİDE EDİP KIZ LİSESİ'NDEN
HALKIN KURTULUŞU yolunda
GENÇ KIZLAR

HALKIN KURTULUŞU yolunda GENÇLİK

HALKIN KURTULUŞU Gazetesinin ücretli ekidir. SAHİBİ: TEOMAN GÖRAL - SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ: VELİ YILMAZ - YÖNETİM YERİ: ORDU CAD. SELİMPAŞA SOKAK HOCAOĞLU İŞHANI KAT 5 AKSARAY-İSTANBUL - BASKI: DAILY NEWS WEB OFSET - ABONE ŞARTLARI: YILLIK 90 TL,6 AYLIK 45 TL., YURTDIŞI: 130 TL, 6 AYLIK 65 TL. - İLAN ŞARTLARI: SANTİMİ 30 TL.- GENEL DAĞITIM: YURT-DA, ŞEFTALİ SOKAK NO: 10/4 SULTANAHMET-İSTANBUL - YAZIŞMA ADRESİ:P.K. 1107 SİRKECİ-İSTANBUL -

Yeni

Baş.ta.sa.6'da

halk hareketini dizginlemektir. CHP hükümetinin de amacı aynıdır. CHP, halkın mücadelesi sonucu teşhir ve tecrit olan ve dayanamayıp çöken faşist MC 'nin yerine hükümet oldu.

Fakat onun yapacağı da faşist MC. gibi halka karşı durmak hakim sınıflara hizmet etmektir. Bunu daha "yumuşak"yollarla yapmaya niyetli olması ise hiç bir şeyi değiştirmez. Yapacağının özü aynıdır.

Tüm devrimciler yeni hükümetin hayal ve boş umut dışında gençliğe hiç bir şey vermeyen gerici programını teşhir etmelidir. Gençlik yığınlarına sömürü ve zulüm düzeninden kurtuluşun tek yolu olan devrim yolunu göstermelidirler.

LİSELİ

Baş.ta.sa.4'de

saatleri içinde arkadaşlarımızı silah zoruyla arabaya bindirerek tehdit etmekte ve dövmektedirler.

Kartal Lisesinin devrimci, demokrat öğrencileri olarak, faşist müdür, idare ve polisin baskıları mücadelemizi durduramaz. Aksine mücadelemizi daha da hızlandıracaktır.

KÜTAHYA AKŞAM TİCARET LİSESİ: Bizler, Kütahya Akşam Ticaret Lisesinde okuyan bir grup devrimciyiz. Ülkemizdeki hakim sınıflar bütün güçleriyle, halk ve halk gençliği üzerindeki baskı ve terörünü günden güne yoğunlaştırmaktadırlar. Bu okulumuzda da görülmektedir. Okulumuzdaki bir avuç faşist öğretmen, devrimci, demokrat öğrencilere baskı yapmaktadırlar. Bizler, okulumuzun devrimci, demokrat öğrencilerine yapılan faşist baskıları şiddetle protesto ediyoruz.

SUADİYE LİSESİ: Orta öğrenim gençliğinin yükselen mücadelesini bastırmak isteyen faşist diktatörlük, sivil ve resmi güçleri vasıtasıyla okulumuzda da baskı ve terör estirmektedir. Okulun açılışından beri süren faşist saldırılar, son zamanlarda doruğuna ulaştılar.

Bir taraftan faşist milisler polisin desteğiyle öğrencilere saldırmakta, yaralamakta, diğer taraftan ise polisler öğrencileri coplamakta, yaralamakta ve gözaltına almaktadır. Son zamanlarda polis 4 arkadaşımızı gözaltına alırken, iki öğretmeni de copladı.

Ama Suadiye Lisesi öğrencileri saldırıları püskürtmekte ve öğrenim özgürlüğü, can güvenliğinin kendi mücadeleleriyle sağlanacağını kavramaktadırlar. Hata ve zaaflarımızı aşarak bu mücadeleyi daha da yükselteceğiz.

İZMİR-GÜNDOĞDU ÖĞRENCİ YURDU: Bizler, hakim sınıfların "parasız ve eşit öğretim" yaygaralarının ne olduğunu çok iyi kavrayan Halkın Kurtuluşu taraftarı ortaöğrenimli gençleriz. Öğrenimimizi, hakim sınıfların yaydığı gibi karşılıksız değil, kaldığımız yurtlara ödediğimiz binlerce lira karşılığında sürdürebiliyoruz. Anadolunun çeşitli yerlerinden gelerek kaldığımız Gündoğdu Öğrenci Yurtları sağlık koşullarına elverişsiz oldukları gibi, yemekleri yeterli ve besleyici değildir. Biz bunların düzeltilmesi için direnme kararı aldık. Bizler, kurtuluşumuzun tüm emekçilerin kurtuluşuyla olacağına inanıyoruz. Ancak taleplerimiz için de sonuna kadar mücadele edeceğiz.

AMASYA-TAŞOVA LİSESİ: Taşova, Amasya'ya bağlı küçük bir ilçedir. Taşova Lisesi daha önce faşist diktatörlük tarafından kapatılmıştı. Okul öğrencilerinin kararlı direnişi sonucu, 15 günlük bir aradan sonra okulumuz tekrar açıldı.

Okulumuzda; Diyarbakır işkencehanelerinde katledilen, yiğit yoldaşımız Gökhan Edge'yi andık. Anma toplantısında bir arkadaş Gökhan'ın mücadelesini anlattı. Toplantı devrim andı ile sona erdi.

NİĞDE-ULUKIŞLA: Okulumuz olan Ulukışla Lisesi'nde, okul açıldığından bu yana dersler özellikle boş geçmiş, normal bir eğitim bile sağlanamamıştır. Bunun da yanı sıra öğretmenler sürülmeye başlanmış, Lisede var olan 10 öğretmenden 7'si sürülmüş ve okul kapanma tehlikesiyle karşı karşıya kalmıştır. İlkokullarda da yeni sürgünlerin başlayacağı söz konusudur.

Bu durum faşist diktatörlüğün okulları kapatma siyasetiyle uyum icindedir. Dün ODTÜ ve diğer okullarda oynanan oyunlar, ilçemizde de oynanmak istenmektedir. Biz Ulukışla'nın yurtsever, devrimci, demokrat halkı ve liseli gençliği olarak bu durumu şiddetle protesto ediyoruz. 428 İMZA

ANISI

Baş.ta.sa.7'de

ise binleri, onbinleri devrim saflarına katacaktır. Ve halkımız mutlaka önerlerin hesabını hakim sınıflardan soracaktır.

Zafer, ezilen, sömürülen emekçi yığınlarının olacaktır. Zafer, gözünü kırpmadan halk için ölüme gidenlerin olacaktır. Zafer halkımızın olacaktır.

ANKARA'DAN BİR YOLDAŞI

Ankara Devlet

Baş.ta.sa.10'da

duğumuz durumu doğru tespit etmeli, geçmişin hata ve zaaflarını, başarılarını doğru değerlendirmeli ve bunların ışığında gelecekteki mücadelemizi geliştirmeliyiz. Faşist işgali kırmak, okulu demokratik bir mevzi haline getirmek ancak bu şekilde mümkün ve kaçınılmaz olacaktır. Hal böyle iken Devrimci Gençlik taraftarı dernek yöneticileri, küçük-burjuva aceleciliklerini devam ettirmekte "faşist işgalin kırıldığı" hakkındaki görüşlerinde ısrarla durmaktadırlar. Ve faşist işgalin kırılmadığını ancak elde tutulması gereken önemli mevzilerin elde edildiğini savunan bizlere ve diğer siyasi yoğunluklara, "bölücülük" " kafa bulandırmak" şeklinde suçlamalar getirmektedirler. Sırası geldiğinde faşist işgalin bizzat devletten kaynaklandığını ve faşist-polis -idare işbirliği ile gerçekleştiğini söyleyen bu arkadaşlar şimdi sadece Ülkü Ocak'lı faşistlerin geriletilmesi ile faşist işgalin kırıldığını söylemektedirler. Yoksa onlara göre işgal sadece Ülkü Ocak'lı faşistlerin bir ürünümüdür ?

Süreç içerisinde kitlelerle bağlarımızın artması ile birlikte derneğin üst kuruluşu olduğunu iddia eden, fakat, Devrimci Gençlik dışında birkaç revizyonistten başka kimsenin tanımadığı, Devrimci Genlik'in tekkesi haline gelen "ismi var cismi yok" AYÖD parsa toplar bir anlayışla mücadeleye sahip çıkmaya çalışmaktadır. Yapılan okul toplantılarında AYÖD temsilcisinin ve dernek yönetiminin diledikleri gibi konuşmalarına karşın, diğer siyasetlere, zaman darlığı, yer konumu gibi sudan bahanelerle, söz hakkı verilmemeye çalışılmaktadır. Üstelik AYÖD adına konuşanlar, bir takım tahrifat ve demagojilerle meseleleri çarpıtmakta ve gençlik içinden tecrit oluşlarını önlemek için işi çamur atmalara ve her olumlu şeyi kendilerine maletmeye çalışmaktadırlar. Devrimci Gençlik'in tekkesi haline getirilen AYÖD'den sonra AMMYO-DER de tekke haline getirilmek istenmektedir. Ancak okulumuzda gelişen mücadele buna hiç bir zaman fırsat vermeyecektir.

Son olarak dernek yöneticileri, bu anlayıştan hareketle, okuldaki mücadelede bugün elde edilen başarıları kendilerine maletme çabasıyla, okulun bugünkü duruma gelmesini 1.5 aylık mücadeleye bağlamaktadırlar.

Mücadelede mutlaka belirleyici olan devrimcilerin kitlelerle birlikte vereceği mücadeledir. Ancak bazı etkenlerin de önemi, o günün koşulları da hiç bir zaman küçümsenmemeli. Geçmişteki mücadele şartları ile bugünün şartları çok farklıdır. Her şeyden önce Türkiye devrimci hareketi çok büyük pratik ve siyasi deneyler geçirmiştir. Geçmişteki hatalardan giderek arınmaktadır. Kısacası, bugünkü ve gelecekteki mücadelemize geçmiş mücadelemiz ışık tutmaktadır. Diğer taraftan halkın ve onun bir parçası olan halk gençliğinin yükselen mücadelesi karşısında faşist diktatörlük birçok taviz vermek zorunda kalmıştır. Örneğin; okulumuzda polisin devrimcilere olan tavrı dikkate alındığında, bugün bu tavrın geçmişe oranla kıyaslanamaycak derecede yumuşak olduğunu görmekteyiz. Bir başka örnek: Geçmişte en ufak bir olayda şebekelerimiz toplu olarak alınıyordu. ve 15-20 gün iade edilmiyerek okula gitmemiz engelleniyordu. Tüm bunlara sadece son birkaç aylık mücadelenin ürünü gözüyle bakılabilir mi? Tabii ki hayır. Polisin tavrının geçmişe oranla yumuşamasının, faşistlerin geriletilmesinin nedeni, halkımızın ve halk gençliğinin ve özel olarak da ADMMA-YO'lu öğrenciler olarak bizlerin uzun süreden beri bıkmadan, yılmadan verdiğimiz mücadelede yatar.

ADMMA-YO hakkında geçmişten beri yurdun birçok yerlerinde revizyonist ve oportünistler tarafından çarpıtmalar yapılmıştır ve hala yapılmaktadır. Devrimci olan, dar grup çıkarlarını ön plana çıkarıp 3-5 kişinin kafasını nasıl bulandırırım diye değil, halkın ve devrimin çıkarları için hareket edendir. ADMMA-YO öğrencilerinin kararlı mücadelesi kahve bombalama, araba kurşunlamalara rağmen yılmadan devam ediyor. Bu mücadelede 10 şehit verildi. Fakat mücadele durmadı. Aksine tüm devrimcilerin katılmasıyla her gün daha üst boyutlara ulaşıyor. Okul içindeki şartlar yukarıda aktardığımız şekilde olumlu yönde değiştirilmiştir. Sıra son olarak Mustafa Sarı ve Adnan Şahingöz arkadaşların katledildiği birçok arkadaşın yaralandığı, okul dışı şartların (Maltepe'nin) değiştirilmesine gelmiştir. Maltepe'deki faşist yuvalar dağıtılmadan faşist işgalin kırılması söz konusu değildir.

ADMMA-YO'da durum yukarıda belirttiğimiz gibidir. Bizler ADMMA-YO'lu HALKIN KURTULUŞU yolunda GENÇLER olarak bundan sonra da Sami Ovalıoğlu yoldaşımızın "Faşizme karşı savaşmak insanlık görevidir" sözleri ışığında, hatalardan dersler çıkarıp, doğruları geliştirerek mücadelemize kararlılıkla devam edeceğiz.

Şehitlerimizin anısı mücadelemize ışık tutuyor.

YAŞASIN ADMMA-YO'LU ÖĞRENCİLERİN DEVRİMCİ MÜCADELESİ '
KAHROLSUN FAŞİZM, SOSYAL-FAŞİZM !
FAŞİZME ÖLÜM HALKA HÜRRİYET !

ADMMA-YO'LU
HALKIN KURTULUŞU
yolunda GENÇLER

Ölümünün 54. yılında, proletaryanın ve ezilen halkların ölümsüz önderi ve öğretmeni

V. İ. Lenin'i anıyoruz

Proletarya ve ezilen dünya halkları yüce öğretmen ve önder V.İ. Lenin'i ölümünün 54. yılında anarken, emperyalizme, sosyal-emperyalizme, uluslararası gericiliğe ve her türden revizyonizme karşı O'nun öğretisine sıkıca sarılmaktadır. Çünkü O'nun öğretisi "emperyalizm ve proleter devrimler çağının Marksizmidir". Çünkü, O'nun yüce öğretisi bugün proletaryanın ve ezilen dünya halklarının elinde mücadele ve zafer için ölümsüz bir silahtır.

Her dönemde revizyonizmi, Troçkizmi, oportünizmi alteden ölümsüz silah: LENİNİZM!

Burjuvazi, proletarya ve ezilen dünya halklarının elindeki bu kurtuluş silahına her dönemde, çeşitli maskeler altında saldırdı. Bütün amacı onu işe yaramaz, burjuvazinin kabullendiği bir silah haline getirmekti. Ama her dönemde gerçek Marksist-Leninistler o yüce öğretiye sadık kaldılar ve onu en tavizsiz şekilde savundular. Lenin'in ölümünden sonra Stalin, başta Troçkistler, Buharinciler olmak üzere tüm revizyonist ve oportünistlere karşı, o öğretiyi tavizsiz bir şekilde savundu ve ona sadık kaldı. Stalin'in önderliğinde yürütülen bu mücadele sonunda, o öğreti gelişmiş ve güçlenmiş olarak çıktı. Ancak Stalin'in ölümünden sonra parti ve iktidarı ele geçiren Kruşçevci revizyonistler o yüce öğretiye ihanet ettiler. Bu ihanete karşı başta MAO ZEDUNG ve ENVER HOCA olmak üzere tüm gerçek Marksist-Leninistler, o yüce öğretinin kızıl bayrağını yükselttiler. Revizyonistler, Sovyetler Birliği'nden, Komünist Partisi'ni bir burjuva partisine ve proletarya diktatörlüğünü sosyal-faşist diktatörlüğe dönüştürmekle, proletarya ve ezilen dünya halklarının davasına büyük zarar verdiler. Ama onlar hiç bir şekilde, proletarya ve ezilen dünya halklarının kurtuluş yolunu aydınlatan o öğretinin kızıl ışığını söndüremediler ve söndürmeleri de imkansızdır. O ışık, proletarya ve ezilen dünya halklarının kurtuluş yolunu aydınlatmaya devam ediyor. Yüce öğreti bu mücadeleden de gelişip güçlenmiş ve zenginleşmiş olarak çıktı.

Troçki-Buharin, Kruşçev-Brejnev ve yandaşlarından sonra bugün de o yüce öğretiye, yeni oportünist akım savaş açmıştır. Yeni oportünist akım görünüşte ona övgüler düzerken, özünde onu proletarya ve ezilen halklar için işe yaramaz bir silah haline getirmek istemektedir. Onlar proletarya ve ezilen dünya halklarına; tekelci burjuvazi, komprador burjuvazi ve toprak ağalarıyla ittifak yapmasını önerirken, proletarya ve ezilen dünya halklarına ebedi kölelik va'zetmektedirler. Ama proletaryanın yüce öğretisine sıkıca sarılan gerçek Marksist-Leninistler bu ihanet saldırılarını da püskürtmekte ve o yüce öğretinin saflığını korumaktadırlar. Hiç kuşkusuz ki zafer yine o yüce öğretinin olacaktır.

Bugün, o yüce öğretiye karşı her alanda saldırıya geçmiş olan yeni oportünist akım, Lenin'in gençlik konusundaki bilimsel tahlillerini reddetmektedir. Bunun bir sonucudur ki, bu akımın Türkiye'deki meşru şubesi, "Aydınlık-Halkın Sesi" Lenin'in gençlik tahlillerini reddettiğini dergi sayfalarında açık bir şekilde yazdı. Lenin'in gençlik tahlillerini "Aydınlık-Halkın Sesi" varolduklarından beri reddediyorlardı. Ancak, yeni oportünist akımın verdiği cesaretle bunu sayfalarında açıkladılar. Bu oportünist akıma göre "menfaatleri ortak" olan "gençliğin ikiye bölünmesine hiç bir sebep yoktur". Oysa Lenin toplumdaki siyasal gruplaşmanin gençlik içinde de "zorunlu ve kaçınılmaz bir şekilde varolduğu"nu belirtmektedir; Lenin'in bu bilimsel öğretisine ihanet edenler, hiç bir şekilde, Lenin'in bilimsel öğretisinin savunucusu, proletaryanın ve ezilen dünya halklarının dostu olamazlar. Onlar olsa olsa, her alanda Lenin'in bilimsel öğretisine savaş açmış, ama yüzünü gizlemek için sahtekarca "Lenin", "Lenin" diye bağıran Kruşçev-Brejnev kliğinin savunucusu, emperyalizm ve uluslararası gericiliğin dostu olurlar.

Lenin'in öğretisi gençliğe yol gösteriyor!

Lenin, halk sınıf ve tabakalarına tekabül eden kuşağa her zaman büyük önem vermiştir. Ve bu kuşağın sınıf mücadelesindeki rolünü, görevlerini açık bir şekilde ortaya koyarak, gençliğin örgütlenmesini ve eğitimini titizlikle ele almıştır.

Lenin, işçi-köylü-öğrenci gençlikle birleşmenin, onları devrim için tükenmez bir güç haline getirmenin ve mücadeledeki belirleyici rolü konusunda şunları söylemektedir: "Şimdi mücadele zamanıdır. Tüm mücadelenin gidişini, gençlik, hem öğrenci gençlik, hem -çok daha büyük ölçüde- işçi gençlik belirleyecektir." (Gençlik Üzerine, 98) Ve başka bir makalede bunu "... Efendiler, gençliğe dönün! Biricik şifa aracı budur. Yoksa, emin olun geç kalacaksınız (bütün olup bitenlerden bunu çıkarıyorum) ve bütün 'bilgili' taslaklarınız, planlarınız, resimleriniz, şemalarınız ve büyük reçetelerinizle, ama örgütsüz ve canlı eylemden yoksun olarak yerinizde sayacaksınız. Gençliğe dönün. Vakit geçirmeksizin, her tarafta, her yerde öğrenciler, özellikle işçiler arasında, ve benzeri ortamlarda 3'ten 10'a, 30'a kadar insanı kapsayan kıtalardan oluşan mücadele grupları kurun. Bunlar hemen kurulmalıdır" (age, 108) şeklindeki sözlerle dile getirmektedir.

Lenin, devrim mücadelesinde rolü böylesine önemli olan dinamik bir gücün örgütlenmesine her zaman gereken önemi vermiştir. Lenin, gençliğin, genç olmasından kaynaklanan kendine has özelliklerini her zaman göz önüne aldı. Kendine has özellikleri olan dinamik bir güçten devrim ve sosyalizm için daha iyi yararlanmak, bu özelliklerin daha iyi geliştirilmesi için, gençliğe örgütsel insiyatif tanınması gerektiğini ortaya koydu. Ve bunu hayata geçirdi. Bu konuda Lenin şöyle demektedir: "Gençlik sosyalizme, zorunlu olarak, babalarının yaklaştığı yoldan, onlara benzer biçimde ve onlar gibi yaklaşmamaktadır, başka bir yoldan yaklaşmaktadır. Gençlik kuruluşlarının kesinlikle örgütsel bağımsızlığından yana çıkmamızın nedenlerinden biri de budur, yalnızca oportünistler bu bağımsızlıktan korktukları için değil, ama aynı zamanda, eşyanın doğasına uygun olduğu için, gençlik örgütlerinin bağımsızlığından yanayız. Çünkü tam bir bağımsızlık olmaksızın gençler, iyi sosyalistler olarak gelişemezler ve sosyalizmi ileri götüremezler." (age, 124)

Lenin, işçi-köylü- öğrenci gençliğin mücadeledeki rolüne ve örgütlenmesine önem verdiği gibi, komünist toplumu yaratma mücadelesinde gençliğe düşen göreve, bunun en eksiksiz bir şekilde yerine getirilmesi için, gençliğin nasıl eğitilmesi gerektiğine de aynı önemi verdi. Bu yüce görevi "bir bakıma gerçek komünist toplum yaratma görevi ile karşılaşacak olan gençliktir" şeklinde dile getiren Lenin, "komünist toplumu kurma görevi ile karşılaşacak" dediği gençliğin, eğitilmesi için de şunları söylemektedir: "Komünist gençliğin eğitimi, onlara duygusal konuşmalar ve ahlaki kurallar vermek değildir. Eğitim bu değildir. İnsanlar, analarının, babalarının, toprak sahipleri ve kapitalistlerin bo

Dev.Sa.11'de